

บทที่ 4

นักเรียน นักดื่ม นักรัก นักเล่น : บทเรียนของชีวิต

นักเรียน คือผู้ที่มีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ มุ่งมั่นในการเรียนเป็นหลักแต่ในความเป็นจริงในปัจจุบันนักเรียนนอกจากจะให้ความสนใจในการเรียนเพียงอย่างเดียวแล้วนั้น พวกเขายังมีความสนใจในเรื่องต่างๆ อีกมากมาย หากแต่ว่าสภาพสังคมในปัจจุบันนั้นได้ปลูกฝังเรื่องราวต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมให้แก่พวกเขาไม่ว่าจะเป็นในด้านเหล่า เซ็กซ์ หรือพนันก็ตามล้วนแต่เกิดจากการทำตามตัวแบบทั้งนั้น พวกเขานั้นได้เรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ โดยเริ่มจากการเป็นผู้เข้าร่วมมือใหม่แล้วก็มี การฝึกหัดอยู่เรื่อยๆ ทำให้มีการพัฒนาจนมีพฤติกรรมที่นับได้ว่าเป็นมืออาชีพได้ในที่สุด ซึ่งจะได้กล่าวเป็นด้านๆ ดังนี้

นักเรียน นักดื่ม

การดื่มกินเหล้าของนักศึกษาที่เรียนในสายช่างอุตสาหกรรมนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติและกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยเข้าไปศึกษาก็เช่นกันพวกเขาต่างมีพฤติกรรมการดื่มกินเหล้ากันจนเป็นปกติธรรมดา โดยที่ในกลุ่มนักศึกษาที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาครั้งนี้ต่างก็ดื่มกินเหล้ากันทุกคนโดยผู้วิจัยจะขอเริ่มกล่าวถึงนักศึกษาชายคนหนึ่งที่มีชำนานูในการดื่มกินเหล้ามากที่สุดในกลุ่ม

ไอ้ด

ไอ้ดเป็นคนตัวเล็กผิวดำขาวท่าทางคล่องแคล่ว บ้านของเขานั้นอยู่ที่อำเภอฝางแต่ตอนที่มาเรียนนั้นเขาอยู่กับพี่ที่บ้านเช่าหลังห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งใกล้ๆ โรงเรียนนั่นเอง เพราะว่าพี่เขาทำงานอยู่ที่เชียงใหม่มาก่อนและเมื่อเขาได้เข้ามาเรียนได้ไม่นานพี่ของเขานั้นก็สอบบรรจุเป็นครูที่บ้านแล้วก็กลับไปบ้านปล่อยให้เขานั้นอยู่ที่บ้านเช่าเพียงลำพัง ซึ่งตัวไอ้ดเองก็มักจะชักชวนเพื่อนมาเที่ยวที่บ้านอยู่เป็นประจำหลังเลิกเรียน

ชีวิตที่ติดยา

ไอ้ดนั้นเคยเป็นนักศึกษาเก่าของโรงเรียนแห่งนี้ และผู้วิจัยก็รู้จักเขาเป็นอย่างดี เนื่องจากว่าตอนที่เขานั้นเข้ามาเรียน ปวช. ผู้วิจัยได้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในห้องที่เขานั้นอยู่ ตอนที่เขานั้นเข้ามาเรียนปวช. ไอ้ดดูเป็นคนเจียวๆ ไม่ค่อยมีเพื่อนเท่าไร และเมื่อตอนที่ไอ้ดนั้นเข้ามาเรียน

ปวช. นั้นเขาได้อยู่หอพักของโรงเรียนที่มีกฎเข้มงวดแต่เขาก็ได้รู้จักกับเพื่อนรุ่นพี่ที่เสพยาบ้าแล้ว เขาก็เริ่มที่จะลองเสพ ซึ่งในตอนนั้นผู้วิจัยก็เป็นอาจารย์ปกครองของแผนกได้รับรู้ว่าเขานั้นเสพยา ก็เฝ้าเตือนเขาให้อย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดโดยในช่วงเวลานั้นยาบ้านั้นกำลังเข้ามาในกลุ่มวัยรุ่นเชียงใหม่เป็นอย่างมาก หาซื้อได้ง่ายและสามารถที่จะเรียกเสพได้จากเพื่อนๆ ในกลุ่มของเขา นั้นเอง และไม่นานผู้วิจัยก็ทราบว่าเขานั้นเสพยาบ้าจนติดและฝ่ายปกครองของโรงเรียนก็จับไอ้ดพร้อมกับเพื่อนๆ ได้ที่หอของโรงเรียนนั่นเองซึ่งก็ทำให้เขานั้นต้องออกจากโรงเรียนไปเมื่อตอนเรียนอยู่ชั้น ปวช.2 ไอ้ดเล่าว่าตอนนั้นเมื่อออกจากโรงเรียนแล้วก็กลับไปอยู่บ้านแล้วเรียนต่อที่บ้าน ในสายวิชาชีพเดิมที่โรงเรียนการอาชีพ ซึ่งเขานั้นก็ยังเล่าอีกว่าตอนที่มาเรียนครั้งนั้นไม่รู้เรื่องอะไรเท่าไรจะเริ่มที่รู้เรื่องบ้างเมื่อกลับไปเรียนที่บ้าน ทุกวันนี้ไอ้ดนั้นมีเพื่อนรุ่นน้องที่อยู่กลุ่มเดียวกันอยู่มากมาย บ้างครั้งเพื่อนๆ ในห้องก็ล้อเขาบ้างเนื่องจากว่าเพื่อนรุ่นเดียวกันกับเขานั้นได้เรียนจบปริญญาตรีแล้วกลับมาเป็นอาจารย์ในแผนกนั้นด้วย แต่ไอ้ดก็ไม่ได้ว่าอะไร ตอนนี้อยู่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปีสุดท้ายของโรงเรียนแห่งนี้แล้ว และเขาก็มักจะดื่มกินเหล้ากับกลุ่มเพื่อนๆ ของเขาอยู่เป็นประจำ

หนทางผู้หนีคดี

ไอ้ดนั้นเริ่มเรียนรู้การดื่มกินเหล้าโดยเขานั้นเรียนรู้จากผู้ใหญ่ และ สังคมที่เขาอยู่นั้นเอง ไอ้ดเล่าว่าเมื่อเขานั้นจำความได้ก็เห็นผู้ใหญ่กินเหล้ากันแล้วไม่ว่าจะเป็นงานอะไรเขาก็จะเห็นผู้คนที่ดื่มกินกันอยู่ตลอด ไอ้ดนั้นเริ่มที่จะหัดกินเหล้าเมื่อตอนที่เรียนอยู่ชั้นม.3 เนื่องจากว่าช่วงนั้นเป็นช่วงปีใหม่ของล้านนาหรือในช่วงงานเทศกาลสงกรานต์นั่นเอง ไอ้ดเล่าว่าที่ทางบ้านเขาจะมีการดื่มกินกันอย่างอิสระเมื่อมีงานหรือเทศกาลต่างๆ

“...กินตอน ม.3 เนี่ยครับ ช่วงนั้นสิ้นปีครับใครๆ ก็กินละอ่อนก็กิน ถ้านับตีกันเป็นแต่เป็นว่า นี่ก็3ปีแล้วครับ กินแต่(จริง)ๆ แบบ2วันกินทีครับ ”

(คำแปล “ กินตอน ม.3 ช่วงนั้นสิ้นปี ใครๆ ก็กิน เด็กก็กิน และถ้านับที่กินจริงจังก็สามปีแล้ว กินแบบที่ว่า 2 วันกินครั้งหนึ่ง ”)

ไอ้ดเล่าว่าเมื่อก่อนนั้นเขากับโน้ทเคยไปทำงานกับพ่อของสมพงษ์ที่เป็นช่างแอร์รับติดตั้งแอร์ในหน่วยงานต่างๆ ซึ่งพวกเขาเองก็ไปช่วยพ่อของสมพงษ์แล้วก็ได้ค่าตอบแทนเป็นรายวันๆ ละ 150 เมื่อได้เงินมาแล้วเขาก็พากันไปกินเหล้าเพื่อเป็นการเลี้ยงฉลองเงินที่ได้มา ไอ้ดบอกอีกว่าเมื่อ

อยากกินแล้วเงินมีไม่พอเข้ากับโน้ตซึ่งสนิทกันและมักจะไปกินเหล้าด้วยกันเป็นประจำก็ใช้วิธีการที่ว่าถ้าใครมีก็กินก็เลี้ยงกันไป

“เขาห้อง(บ้าง)หาห้องล่ะครับ เามาจ่อมเขาก่อนเดี๋ยวเขาตึงจ๊กออกมาตึกๆ ”
(คำแปล “ เขาบ้างเราบ้าง ซ้อมมาล่อเพื่อนๆก่อน ถ้าเขาเมาแล้วก็จะซื้อมามากๆ ”)

เมื่อผู้วิจัยถามเขาว่าอย่างเขานี้ถือว่าเหมาะสมกับการที่จะกินเหล้าได้หรือยัง โอึดบอกว่าเหมาะสมแล้วเพราะว่าเขานั้น โตแล้วแม้แต่เด็กที่เล็กกว่าเขาเดี๋ยวนี้ก็ยังมีการกินกันเลยและยังกินมากกว่าเขาตอนที่เขาริมหัดกินเสียอีก

“ผมเขาริมกินมันบ่ได้กินจนเมาเหมือนบ่เดี๋ยวนั้นะครับ ผมกินวันห่างไปเป็นเดือน ครบตะก่อนนี้ตอนกินใหม่ แต่มาอยู่ ปวช.นี้เริ่มหนัก ”

(คำแปล “ พวกผมตอนที่เริ่มกินนั้นไม่ได้กินจนเมาเหมือนเดี๋ยวนี้นะ เมื่อก่อนนี้ตอนที่ผมกินใหม่ๆ ผมกินวันหนึ่งหยุดไปเป็นเดือน แต่มาเรียน ปวช.นี้เริ่มกินหนักขึ้น ”)

และโอึดก็ยังเล่าต่อไปอีกว่าเมื่อก่อนตอนที่เที่ยวใหม่ๆ แทบจะไม่ได้หยุดเที่ยวเลย เพราะว่าไปแล้วมันจิตใจสนุกที่ได้กิน ได้เจอสาวๆ

“ ช่วงทอมแรกเนี่ยอะอาทิตย์ละ2-3ครั้งบางที่ที่ตย์ ใหนไปติดต่อกันวันเลยศุกร์เสาร์ อาทิตย์ ”

และที่ที่พวกเขาชอบไปเที่ยวกันนั้นก็เป็นที่บอสซี่ซึ่งโอึดบอกว่าบอสซี่เป็นที่ที่พวกเขาไปบ่อยที่สุดเพราะว่าราคาถูกแล้วก็มีสาวๆ วัยรุ่นมากด้วยแต่ถ้าเป็นมันดาลเลย์จะมีราคาแพงกว่าที่บอสซี่ และยังมีแต่คนแก่อีกด้วย

โอึดบอกว่าเมื่อไปเที่ยวแล้วสนใจสาวๆ คนไหนก็จะเข้าไปพูดคุยด้วยแต่อย่างมากที่สุดก็ได้แต่กอดกันในรถได้เบอร์โทรแล้วก็ได้มีอะไรกันต่อเพราะเขาบอกว่าเขานั้นไม่หล่อพอและยังไม่มีเงินที่จะเลี้ยงสาวๆ อีก เมื่อถามถึงเงินที่ใช้กินใช้เที่ยวโอึดบอกว่าก็ใช้การรวบรวมเอาจากคนที่จะไปเที่ยวด้วยกันหรือบางครั้งใครมีเงินก็จะผลัดกันเลี้ยงเพื่อนๆ

“ ฮอมกันนะครับคนแรกก็ซื้อเหล้าคนอื่นออกมิกเซอร์ บางที่เงินเยอะก็เลี้ยงหมดเลย ”

“อย่างผมคราวที่แล้วเงินกู้เข้า 2 หมื่นกว่า เรียบร้อยหมดสิ้น ”

(คำแปล “ รวมกันครับ คนแรกซื้อเหล้าคนอื่นออกมิกเซอร์ บางครั้งมีเงินมากก็เลี้ยงหมด อย่างผมคราวที่แล้วได้เงินกู้ 2 หมื่นกว่าบาท ก็กินกันจนหมดเลย”)

ทุกวันนี้ไอ้ดบอกว่ากินเหล้าเพราะว่ามันสนุก ได้นั่งคุยกันตลกดีและถ้าถามว่าคิดจะเลิกหรือไม่ไอ้ดบก็บอกว่า

“ เคยครับ ตอนข้าสูดๆว่าจะบ่กินมันต่อไปครับกินข้าวก๋อบได้วันค้ำเอาหน้าขวดนี้วางข้างๆลีนบ๊อๆเลยตอนนั้นไข่เล็กขนาดกินอะหยังก่อจะอ้วก ”

(คำแปล “ เคยครับ ตอนที่เมาค้าง คิดว่าจะไม่กินมันอีกแล้ว กินข้าวไม่ได้ทั้งวัน กินได้แต่น้ำเอวาวไว้ข้างๆ ตอนนั้นอยากเลิกมากๆ กินอะไรก็อ้วก ”)

แล้วเขาก็ได้หยุดกินไปสองสามวันเพื่อนๆ ก็ชวนกันมากินอีกเป็นอย่างนี้จนเป็นวงจรชีวิตของพวกเขาไปแล้ว

“ 2 วันต่อมาก่อไปชื้อยากแหมเหมาะครับ ซ้ำกินหนักกว่าเก่าแฮม ”

(คำแปล “ 2 วันต่อมามันก็อยากกินอีก แล้วยิ่งอยากกว่าเดิมอีก ”)

เขาได้พูดถึงการที่ย้ายมาเรียนในตัวจังหวัดทำให้เขาได้เรียนรู้และได้ทำในสิ่งต่างๆ ที่อยากจะทำได้มากกว่าตอนอยู่ที่บ้าน

“ ครับเพราะว่ามันอิสระเหลือ อยู่บ้านนี่มีคนว่าหื้อครับอยู่เชียงใหม่มันอิสระนัก โอกาสที่จะเยาะในสิ่งที่เฮาก็มีคนมีนครับ ”

(คำแปล “ ครับเพราะว่ามันอิสระกว่า อยู่ที่บ้านมีคนต่อว่าแต่ถ้ามาอยู่เชียงใหม่จะมีอิสระมากมีโอกาสที่จะทำในสิ่งที่เราคิดมันมีมาก ”)

การย้ายถิ่นที่เรียนนั้นนอกจากจะได้สร้างโอกาสในการเรียนรู้ทางการเรียนให้กับเขาแล้วนั้นสังคมเมืองยังได้สั่งสอนสิ่งต่างๆ ให้เขาได้เรียนรู้อีกด้วย

เมื่อพูดถึงเรื่องเซ็กซ์นั้น ไอ้ดบอกว่าเขามีเซ็กซ์ครั้งแรกตอนที่เรียนอยู่ชั้น ปวช.2กับหญิงสาวที่รู้จักกันมานานเคยจับกันมาตั้งแต่ตอนที่อยู่ที่บ้าน(ฝาง)ซึ่งหญิงสาวก็เป็นคนบ้านเดียวกับเขา โดยที่หญิงสาวนั้นก็เรียนสายอาชีพเช่นเดียวกันกับเขา และเมื่อหญิงสาวมาเที่ยวหาเขาที่ห้องก็เลยมี

ความสัมพันธ์กัน โอ๊ดบอกว่าเขาไม่ได้คิดจริงจังแต่อย่างใดเพียงแต่ต้องการที่จะลองรักเท่านั้น เพราะว่าเขาได้เรียนรู้เรื่องการมีเซ็กซ์จากสื่อไม่ว่าจะเป็นหนังสือ หรือการ์ตูนผู้ใหญ่ในสังคมที่เขาอยู่นั้นมาพูดคุยกันถึงท่วงท่าแห่งการร่วมรักของชายหญิงนั้นจึงเป็นการสร้างให้เขาได้เรียนรู้การมีเซ็กซ์และนำไปสู่การอยากลองในที่สุด

การเล่นพนันบอล โอ๊ดบอกว่าเขาเล่นนานๆครั้งสาเหตุที่เล่นเนื่องจากได้เงินและเขาก็คิดว่ามันเป็นเรื่องธรรมดาใครๆก็เล่นได้เงินแค่50บาทช่วงมันถ้าได้ก็ได้อั่งเยอะแยะ10คู่ได้หมื่นกว่าบาท โอ๊ดยังบอกอีกว่าถ้าไม่มีจริงๆ ก็จะหุ้กันกับเพื่อนแทง

**“ ถ้าไม่มีแต่ๆ คนละ25บาทกับเพื่อนสาม (รวม) กันแทง ตังค์กับมีกินข้าวละ คอยลุ้นวัน
พุกถ้า ได้ก็ได้ บได้ก็ค้อยว่ากันจะไปแทงกำพันสองพันอย่างเขา โอะบได้แม่ก้อหื้อตังค์
เดือนสาม สี่พัน ตายห้าละ ”**

(คำแปล “ ถ้าไม่มีจริงๆ ก็รวมกันกับเพื่อนคนละ 25 บาท เงินกินข้าวก็ไม่มีแล้วคอยลุ้นเอาวันพุงนี้ ถ้าได้ก็ดี ถ้าไม่ได้ก็ช่างมัน จะเล่นครั้งละพันสองพันก็ได้ แม่ก็ให้เงินมาใช้เดือนละสาม สี่พัน จะไปเล่นมากอย่างเขาก็ตาย ”)

โอ๊ดบอกว่าเขาได้รับเงินจากที่บ้านส่งมาให้เดือนละสามพันถึงสี่พันบาทแล้วแต่บางครั้งและจะได้จากเงินกู้อีกสามพันบาท ซึ่งในเดือนๆ หนึ่งก็จะได้รับประมาณ ห้า หกพันบาทซึ่งเขาเองก็บอกว่าไม่พอใช้เท่าไรหากเดือนไหนกินเหล้าบ่อยๆ ก็จะหมดเร็วเมื่อหมดแล้วก็จะขอทางบ้านใหม่ ปัจจุบัน โอ๊ด ไม่มีแฟนเป็นจริงเป็นจังใคร โทรมาก็สูญหมด

พงษ์

พงษ์เป็นชายหนุ่มที่มีรูปร่างผอมไม่สูงมากนักเป็นคนเงียบๆ แต่ก็คุยเล่นกับเพื่อนบ้าง ตามปกติและจัดว่าเป็นคนที่หน้าตาดีคนหนึ่งในกลุ่ม และกลุ่มเพื่อนของเขาก็มีไนท์ โอ๊ด บ้านของพงษ์อยู่อำเภอแม่ริม โดยที่บ้านเขานั้นเป็นเหมือนที่ใช้ในการเก็บอุปกรณ์ในการติดตั้งแอร์ของพ่อเขาและเป็นที่รวมตัวกันของช่างที่ทำงานกับพ่อเขาทุกเช้าและเย็นหลังเลิกงาน(บ้านเป็นบ้านครึ่งไม้ครึ่งปูน 2 ชั้น โดยที่ชั้นล่างเป็นที่โล่งใช้เก็บของและชั้นบนเป็นห้องนอน2ห้องของพงษ์และไนท์)

ชีวิตที่ว้าเหว่

พงษ์เป็นลูกคนที่ 2 พี่ชายของเขานั้นเรียนอยู่ที่มหาวิทยาลัยแม่โจ้แต่พงษ์ก็ไม่ได้สนิทกับพี่เท่าไรเพราะว่าพี่ไปอยู่หอที่แม่โจ้ พงษ์เล่าว่าพ่อกับแม่ของเขาเลิกกันตั้งแต่เขาอยู่ชั้นมัธยมโดยที่เขา

มาอยู่กับปู่(ซึ่งปู่ก็มีบ้านอยู่อีกหลังหนึ่งในบริเวณที่ใกล้ๆ กันนั่นเอง)ที่บ้านเก่าของพ่อและแม่ก็กลับไปอยู่บ้านแม่ที่สารภี ส่วนพ่อก็อยู่กับภรรยาใหม่ที่แม่โจ้และมีลูกด้วยกันกับแม่ใหม่ซึ่งนานๆ ทีก็จะมาหาเขาที่บ้าน พงษ์มักจะทำตัวเรียกร้องความสนใจจากพ่อ โดยการที่ขาดเรียนบ่อยๆ ซึ่งโดยส่วนลึกแล้วนั้นเขาต้องการที่ให้พ่อมาสนใจเรื่องเรียนของเขาบ้างมากกว่าการที่สนใจลูกใหม่เพียงคนเดียว เพื่อนๆ ของเขานั้นบอกกับผู้วิจัยว่าเมื่อก่อนนั้นพงษ์เสพยาบ้าอยู่ตลอด ช่วงหนึ่งพงษ์นั้นไปอยู่หอในเมืองเพื่อจะได้ไปเรียนสะดวกและเมื่อขึ้นปวส.2พงษ์ก็ย้ายกลับมาอยู่ที่บ้าน และเริ่มที่จะมาลดการเสพยาเมื่อ โน้ท ไปอยู่ด้วยเนื่องจากว่าจะต้องมาเรียนด้วยกันแต่เมื่อ โน้ท ย้ายเข้ามาอยู่ในเมืองกับลุงพงษ์ก็เลยไม่มีเพื่อนและหันกลับไปเสพกับกลุ่มเพื่อนที่บ้านอีก เพื่อนๆ ของพงษ์ยังบอกอีกว่าเขายังไม่ได้จ่ายค่าเล่าเรียนกว่าสี่หมื่นบาท แต่ถ้าเขาไปเอาที่แม่ก็ได้ซึ่งพ่อของเขาก็บอกว่าให้มาเอาที่แม่แต่เขาก็ไม่ยอมจะให้พ่อเป็นคนจ่ายให้ได้เพราะเขาคิดว่าพ่อให้ความสนใจกับลูกใหม่และเมียใหม่มากกว่า พงษ์จบปวช.จากโรงเรียนอาชีวะเอกชนแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่

เหล้าคือทางออก

พงษ์ใช้ชีวิตในปัจจุบันเหมือนกับเด็กวัยรุ่นทั่วๆ ไปที่ชอบเที่ยวและคบเพื่อน โดยที่เพื่อนว่าไงก็ว่าตามกัน ช่วงก่อนนี้ตอนที่โน้ทไปอยู่กับเขาที่บ้าน พงษ์กินเหล้าเกือบทุกวัน พงษ์บอกว่ากินครั้งแรกตอนอยู่ม.2 และตอนที่ได้ชิมก็เพราะว่าพ่อให้กินแล้วก็หยุดไปนานช่วงหลังมากินกับเพื่อนๆ ไปเที่ยวกันก็เลยกิน ส่วนมากพงษ์จะกินอยู่แถวๆ บ้านพงษ์บอกว่าพี่ๆ แถวบ้านเขากินกันพอเห็นเขาก็ชวนกินผู้วิจัยถามว่าตอนที่กินกับเพื่อนเพราะอะไรพงษ์บอกว่าช่วงเทศกาลวันเกิดและอยู่บ้านก็จะกินกับพวกพี่ๆ ที่เขาทำงานที่บ้านพงษ์เล่าว่าเพิ่งกลับไปอยู่บ้านได้ไม่นานเมื่อก่อนอยู่ในเมืองก็กินกับเพื่อนอยู่กับเพื่อนนี้กินเกือบทุกวันอาทิตย์ไหนก็ประมาณ4วันทางบ้านให้เงินพงษ์ใช้วันละร้อยผู้วิจัยถามว่าแล้วยังพอกินเหล้าอยู่หรือ

“ ก็หลายคนถ้าวันไหนไม่มีก็เหล้าต้องถ้ามีก็ไปเที่ยวถ้าไปเที่ยวเสียเงินมากก็อาทิตย์ไหนสักครั้ง ”

พงษ์บอกว่าเงินที่ใช้ในการกินแต่ละครั้งประมาณคนละ100-150 ถ้าไปเที่ยวก็300-400 พงษ์ยังบอกต่ออีกว่าการที่เขากินครั้งแรกนั้นเป็นเพราะว่าอยากสนุกกับเพื่อนแล้วก็อยากที่จะลองกินด้วย

“ มันก็ร่วมๆ ว่าไม่หมดละครับ เห็นเขากินก็อยากกินเป็น เพื่อนเรากินถ้าเราไม่กินก็ไม่สนุก แต่มันก็มีเพื่อนที่ไปด้วยกันแล้วไม่กินก็มี ถ้ามันเมาก็สนุกไปด้วยกัน ”

พงษ์ยังเล่าต่ออีกว่าเมื่อก่อนเขามีแฟนแต่ตอนนี้แยกกันอยู่ซักพักเพราะว่ามีเรื่องทะเลาะกับแฟนในเรื่องกินเหล้าของเขานั่นเองที่แฟนบอกว่ากินมากเกินไปไม่รู้เรื่อง ซึ่งเขาก็ไม่ค่อยที่จะยอมเลิกเท่าไรเลยเกิดเรื่องทะเลาะกันจนแฟนกลับไปอยู่ที่บ้าน และเขาเองก็บอกว่าเมื่อก่อนนี่ตอนที่เขาเมาก็จะสร้างความวุ่นวายต่างๆ แต่ตอนนี้เมื่อเมาแล้วก็จะหลับไปเลยหรือไม่ก็ขับรถกลับบ้านหลับ

“ ครั้นมาแล้วก็เข้าบ้านหลับแล้ววันไหน พรุ่งนี้หยุด อย่างวันเสาร์ เขาชวนไปเที่ยวต่อก็ไปร้านอาหารแถวบ้าน ทุกที่ผมกิน ร้านเหล้าอยู่หน้าบ้านเวลาเขากินเขาก็จะเรียก ”

พงษ์เล่าว่าเมื่อตอนที่เขาไปเที่ยวตามร้านอาหารหรือที่ต่างๆ เขาก็จะได้พบเจอสาวๆ บ้างในบางครั้ง ซึ่งเขาก็บอกว่าง่ายมากที่จะไปมีอะไรกับหญิงสาวเหล่านั้นเพราะว่าบางคนไม่ต้องเข้าไปคุยด้วย หญิงสาวก็จะเดินมาหามาพูดคุยกับเขาเองแล้วส่วนมากก็จะขอให้เขาไปส่งที่บ้านหรือที่หอพักและเขาเองก็ไม่ได้ปฏิเสธแต่อย่างใด ในด้านความรู้สึกของพงษ์ที่มีต่อหญิงสาวเหล่านั้นและก็บอกว่าไม่ได้จริงจังกับใครเพราะเขาเชื่อว่าสาวๆ นั้นก็มาหาความสุขจากการเที่ยวเหมือนกัน

“ ผมก็ว่าเขาไม่มีปัญหาดี ผมก็ว่าเขา คงอยากสนุกไปวันๆ ”

“ ผมไม่ให้เบอร์ไม่บอกชื่อจริงไม่บอกบ้านรู้แต่เรียนที่ไหน ”

พงษ์เล่นพนันบอลบ้างเป็นบางครั้งได้บ้างเสียบ้างพอได้มาก็เอาไปกินเหล้า

“ ผมเล่นมานานแล้วครั้นมาเริ่มเล่นจริงจังตอนอยู่(ชื่อโรงเรียน)นี้แหละเมื่อก่อนไม่ค่อยรู้เล่นไปวันๆมาเล่นที่นี้ครั้งแรกเล่นได้ก็คิดใจมันง่ายดีเล่นไปเล่นมาเสียมากกว่าได้ ”

พงษ์ไม่ค่อยจะเล่นพนันบอลมากเท่าไรนักเขาจะกินเหล้าเพื่อนๆ ของเขามากกว่าแต่ถ้าวันไหนมีการแข่งขันแล้วมีคู่ที่เล่นง่ายๆ หรือน่าจะชนะมากๆ เขาก็จะเล่นบ้างเพื่อได้เงินแล้วก็จะเอาไปกินเหล้า ช่วงหลังนี้ผู้วิจัยไม่ค่อยที่จะได้พบกับเขาเลยเพราะว่าพงษ์ขาดเรียนบ่อยมากในช่วงเทอมหลังมานี้ผู้วิจัยได้ข่าวจากเพื่อนๆ ของเขาว่าเขากลับไปเสพยาอีกเพื่อเป็นการเรียกร้องความสนใจจากพ่อของเขาเอง และมีอยู่วันหนึ่งที่ผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บข้อมูลที่โรงเรียนวันนั้นพงษ์มาเรียนผู้วิจัยสังเกตเห็นร่างกายของเขาดูบวมไปมากทีเดียวซึ่งก็ทำให้ผู้วิจัยอดที่จะห่วงเขาไม่ได้เลยเข้าไปพูดคุยกับเขาเพื่อแสดงความห่วงใย

คม

คมเป็นนักศึกษาชายบ้านเกิดอยู่ที่พะเยา เขามีรูปร่างสูง เป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยพูดเท่าไร อยู่ในห้องเรียนจะนั่งอยู่กับกลุ่มเพื่อน 2 – 3 คน คมเป็นนักเรียนเก่าของที่นี่เมื่อก่อนตอนคมเรียน ปวช. ผลการเรียนของคมไม่ค่อยดีนักเพราะว่าเขาเมาแต่เที่ยวและกินเหล้าบ่อย แต่เขาก็ได้ขึ้นชั้น มาเรียนในชั้นปวส. และสนใจที่จะเรียนมาขึ้นแต่ก็ยังดื่มเหล้าอยู่เป็นประจำถ้าโอกาสอำนวย

ลูกผู้นำ

คมเป็นคนพะเยามีพี่น้อง 4 คน คมเป็นน้องคนเล็ก คมเล่าว่าพ่อแม่เป็นคนที่ยึดที่จะเข้มงวดเพราะว่าพี่ชายของคนเคยติดยาและพ่อแม่ก็ไม่อยากให้เป็นแบบพี่ คมเล่าว่าพ่อของเขานั้น เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านเลยทำให้มีผู้คนเข้าออกบ้านเขาอย่างมากเลยและก็จะมีการตั้งวงดื่มเหล้าของพ่อ แทบทุกเย็นทำให้เขานั้นได้เห็นการดื่มกินมาตั้งแต่เด็กๆ ในวัยเด็กนั้นเมื่อคมจบมัธยมต้นจากที่บ้าน ก็เข้ามาเรียนต่อที่เชียงใหม่โดยคมมาอยู่กับพี่สาวที่มาทำงานอยู่ที่เชียงใหม่อยู่ก่อนแล้วและกับพี่ชาย ที่เรียนชั้นปวส. ที่เดียวกับเขา เมื่อตอนที่คมมาอยู่เชียงใหม่ แรกๆ คมไม่ค่อยที่จะรู้จักใครทำอะไรและ ยังไม่คุ้นเคยกับเพื่อนแต่ก็ได้เห็นพี่ชายที่มาเรียนอยู่ก่อนกินเหล้ากับเพื่อนๆ ที่หอที่เขาอยู่แทบทุกวัน จนนานๆ ไปพี่สาวก็รู้ว่าหอที่อยู่นั้นมันคับแคบก็ย้ายไปอยู่บ้านเช่าแถวๆ ศาลากลาง คมบอกว่าเขา เรียนรู้การดื่มกินเหล้ามาจากตอนที่อยู่ที่บ้านแล้ว โดยการที่เห็นพ่อและแม่ของเขากินแต่ก็ไม่ได้กิน เป็นประจำกินเฉพาะตอนที่มึนทางสังคมเท่านั้นและนอกจากนั้นก็เห็นผู้ใหญ่กินกันตอนที่มึน งานเทศกาลหรืองานบุญต่างๆ ที่มีในชุมชน จากการที่เขาเห็นการดื่มกินของผู้ใหญ่เรื่อยมาเขาก็เริ่ม ที่จะอยากชิม โดยเขาเล่าว่าชิมครั้งแรก

ตอนที่มึนเลี้ยงของพ่อเพราะว่าตอนนั้นพ่อได้รับคัดเลือกให้เป็นพ่อหลวงแล้วพ่อก็ใช้ ให้ไปหยิบเหล้ามาเลี้ยงชาวบ้าน คมก็เลยชิม

“...ตอนนั้นพ่อเขาเลี้ยงชาวบ้าน พ่อได้เป็นพ่อหลวง (ผู้ใหญ่บ้าน) แล้วใช้ไปเอาเหล้าผม ก็เอานี้แหละ... แล้วมาชิมมันขมๆ...”

ชีวิตในเมืองที่อิสระ

เมื่อคมเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาจากพะเยาเขาก็ย้ายมาเรียนต่อที่เชียงใหม่ในระดับปวช. ใน โรงเรียนสายช่างแห่งเดียวกันกับที่พี่คนรองจากเขานั้น ได้ย้ายเข้ามาเรียนก่อนหน้านั้นแล้วโดยที่ตอน แรกอยู่หอกับพี่ทั้งพี่ชายและพี่สาวรวมกัน 3 คน พี่สาวของคมนั้นเมื่อมาอยู่เชียงใหม่ได้ทำงานเป็น

ผู้จัดการร้านอาหารที่มีลักษณะคล้ายๆ กับผับที่ตั้งอยู่บนถนนห้วยแก้วซึ่งตนเองก็จะได้รับหน้าที่ในการไปรับพี่กลับจากที่ทำงานเกือบทุกวันซึ่งก็เป็นเวลาตีมาก อีกส่วนหนึ่งที่ผมได้เห็นก็คือการดื่มกินเหล้าของพี่ชายเขาที่มักจะพาเพื่อนมาดื่มกินเหล้ากันที่หอของเขานั้นทุกๆ วันจึงทำให้เขานั้นเริ่มที่จะลองดื่มกินกับเพื่อนๆ ของพี่และเพื่อนเขาเองก็ชักชวน ไปเที่ยวและดื่มกินกัน และในบางครั้งเพื่อเขาเองก็มาเที่ยวหาและซื้อเหล้ามาด้วย

“...เริ่มมาอยู่เชียงใหม่ตอน ปวช.เพื่อนมาเที่ยวที่หอแล้วซื้อเหล้าเข้ามาด้วย พี่สาวก็บอกว่ากินที่หอเนียไม่ต้องออกไปไหน ”

และในบางครั้งผมก็ต้องไปรับพี่ที่ ที่ทำงานของพี่ที่เป็นร้านเหล้าปิดตีหนึ่งเขาก็จะไปถึงก่อนที่พี่จะเลิกแล้วแขกของพี่ก็จะชวนกิน

“... อย่างที่ว่า รอพี่แล้วลูกค้าชวนกินด้วย ช่วงมาใหม่ๆ ไม่รู้จักใครยังไม่มีเพื่อน พอมีเพื่อนเริ่มรู้จักก็ชวนกันออกไปกินข้างนอก ”

จากนั้นผมก็ดื่มมาเรื่อยๆ และมาดื่มมมากเอาตอนที่เรียนอยู่ชั้นปวช.3 เพราะจะไปช่วยพี่เสิร์ฟที่ร้านเลข๒ได้กินเหล้าทุกวัน และก็ยังดื่ม กินมาจนถึงทุกวันนี้ ส่วนในเรื่องรักนั้นผมก็มีแฟนเหมือนๆ เล็กหนุ่มๆ ทั่วไปเขามีแฟนที่เป็นเพื่อนนักเรียนด้วยกันตอนเรียนชั้นมัธยมมาแล้วว่า

“...ตอนนั้นก็ยังมีแฟน ก็อู๋ (พูด) กันบ่ตายที่โรงเรียนตอนเลิกเรียน แล้วก็ไปเที่ยวหาที่บ้านห้องแต่ก็บ่ได้ทำอะไร (อะไร) กัน อย่างมากก็แค่จูบกันบ่ตาย ”

(คำแปล “ ...ตอนนั้นมีแฟนก็ได้แต่จูบกันเฉยๆ ที่โรงเรียนตอนเลิกเรียน แล้วก็ไปเที่ยวหาสาวที่บ้านบ้างแต่ก็ไม่ได้ทำอะไร อย่างมากก็แค่จูบกันเฉยๆ ”)

เมื่อครั้งที่ผมนั้นเข้ามาเรียนใน โรงเรียนใหม่นั้นผมบอกว่ามีโอกาสที่จะมีเซ็กซ์ครั้งแรกกับเพื่อนที่เข้ามาเรียนด้วยกันซึ่งรู้จักกันตอนที่เข้าค่ายตอนปี.1 การเข้าค่ายทำให้ขาทั้งสองนั้นรู้จักกันและเมื่อจบค่าย เขาก็ได้นัดแนะกันไปเที่ยวที่หอของเพื่อนหญิงผมยังเล่าอีกว่า มีวันหนึ่งเขาไปเที่ยวที่หอเพื่อนหญิงแล้ววันนั้นฝนก็ตกทำให้เขานั้นเปียกไปทั้งตัวและเพื่อนสาวก็เอาเสื้อผ้ามาให้เขาเปลี่ยน ซึ่งผมก็บอกว่ามัน ได้บรรยากาศเลยทำให้มีความสัมพันธ์กัน ผมบอกว่าใช้เวลาในการคบกันกับเพื่อนสาวคนนั้น ได้ไม่นาน เพื่อนสาวก็ได้ลาออกไปก่อนและเขาก็ไม่ได้ติดต่อกันอีกเลย และ

เมื่อเขาเรียนอยู่ชั้น ปวช.2 คมก็เริ่มที่จะเที่ยวตามผับตามเชคกับเพื่อนๆของเขา คมบอกว่าเมื่อไปเที่ยวนั้นจะได้เจอกับหญิงสาวที่ไปเที่ยวและมีสาวที่รู้จักและมีความสัมพันธ์ด้วยอยู่มากพอควร

“...เมื่อก่อนตอนที่เที่ยวทุกๆ คินก็มีมากหน่อย มันก็เจอเรื่อยๆ คบกันแค่อาทิตย์เดียวก็เลิกกันเจอกันในเชคเขาก็อยากสนุกอยากไปเที่ยวเรื่อยๆ ไม่จริงจังกันถึงขั้นที่ว่ามารักกัน ”

สถานที่ที่คมชอบไปเที่ยวส่วนมากจะเป็นแถวภาคเชิงคอย รินคำเพราะผู้หญิงที่ไปเที่ยวแถวนั้นส่วนมากจะเป็นสาวที่เรียน โรงเรียนพาณิชย์ที่มีชื่อในเชียงใหม่แล้วคมก็บอกอีกว่าการเข้าไปจีบสาวนั้นต้องเมาหน่อยเพื่อความกล้า

“ ถ้าเมาแล้วกล้าหน่อยเดินไปคุยไปชนแก้วกับโต๊ะที่มีสาวๆ นั่งอยู่คุยกับเขาแล้วเขาเล่นด้วยเราก็จวนไปเที่ยวข้างนอก ถ้าเป็นบางคนก็ถามว่าไปหอได้มั๊ย ผู้หญิงบางคนก็ถามแบบให้ทำอะไรอย่างเนี่ยะ ก็เหมือนเมาแล้วมันก็ใครก็ได้เหมือนกันมันก็ต้องมีอารมณ์เซ็กซี่ขึ้นสมองเงี๊ยะ กินมอก(แคะ)พอดีแคะกำลังมีินๆ ”

และคมยังบอกอีกว่าไม่ได้คิดจริงจังกับสาวๆ ที่เขาได้เจอในเชคมากเท่าไรเพียงแต่ต้องการสนุกเท่านั้น

“ ...ส่วนมากมันก็เสีย อย่างว่าถ้าไปเข้าหอแล้วมันก็50 50 มันอาจจะเฉยๆไปแล้วเขาอาจจะคิดว่ายังไงหละไม่ใช่เซ็กซี่ครั้งแรก ถ้าเป็นบางคนโดนไปแล้วมันก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ยังเที่ยวถึงสนุกเปลี่ยนหน้าไปเรื่อยๆ ”

นั่นเป็นความคิดของคมที่มีต่อผู้หญิงที่เที่ยวกลางคืน ที่เขานั้นมองว่าผู้หญิงที่เที่ยวกลางคืนนั้นเป็นคนที่ง่ายและเปิดโอกาสที่จะมีความสัมพันธ์ทางเพศได้โดยง่าย

การเล่นพนันบอลนั้นคมเริ่มเข้ามาเล่นตอนอยู่ชั้นปวช.3 เพราะว่าตอนนั้นไปเที่ยวหาเพื่อนที่ฝึกงานอยู่ที่โรงแรมแห่งหนึ่งในเชียงใหม่และรุ่นพี่ทำงานในนั้นเขาเล่นกันแล้วก็ชวนเพื่อนของคมเล่นด้วยเมื่อคมไปเที่ยวหาเพื่อน เพื่อนก็เลยชวนเขาเล่นพนัน

“...เพื่อนเขาเล่นเขาก็ชวนเราเล่นเราเลยเอาที่เขาและไม่เคยได้เลย เลยหยุดเล่น มาเริ่มเล่นตอนปี4 ก็เสียอีกมาเล่นอีกที่ตอนปี5 ก็ได้บ้างแต่ไม่เท่าทุน... ถ้ามีเงินสักพันแม่ให้มาวันนี้มีบอลจะลงละ อย่างอาทิตย์นี้มีบอลทุกวันมันเข้าใจ(เข้าใจ)บางทีเล่น5คู่ตายคู่เดียว ฟรุ้งนี้แก้ตัวใหม่มันติดอาจารย์ แต่ก็ไม่ได้ติดขนาดงอมแงม บางทีอย่างวันนี้บอลน่าจะได้แทงคู่นี้ได้แน่แล้วเงินไม่มีก็ต้องเอาโทรศัพท์ สร้อย ไปวางละเอาเงินมาแทง ”

ทุกครั้งผมจะไปแทงที่โต๊ะย่านสันติธรรมและในบางครั้งก็จะมากที่หอเพื่อนแล้วให้เพื่อนนำไปส่งให้ ปกติในห้องที่ผมเรียนอยู่จะมีเพื่อนที่ชอบเล่นพนันอยู่ด้วยกันมากการพนันที่พวกเขาชอบเล่นนอกจากพนันบอลแล้วยังมีปั่นเปะ ไฮโล ป็อกเต็ง ซึ่งในการพนันแต่ละอย่างมีวงเงินหมุนเวียนต่อวันไม่ต่ำกว่า2พันบาท ผมยังบอกถึงการที่มีคนเล่นบอลทุกวันนี้ว่าเกิดจาก

“ผมว่าหวังเงินมากกว่าอาจจะติดด้วยมันมีเงินมาเล่นน้อยได้มากเล่น50ได้หลายร้อย ”

ทุกวันนี้ผมก็ยังใช้ชีวิตแบบวัยรุ่นคนหนึ่งในสังคมที่ตกเย็นมาหลังจากเลิกเรียนบางวันก็จะแวะไปแทงบอลที่โต๊ะบอลย่านสันติธรรมหรือจับกลุ่มกินเหล้ากับเพื่อนบ้างและบางครั้งถ้ามีเงินก็จะไปเที่ยวต่อที่เรคไปหาสาว ๆ อีกไม่กี่วันเขาก็จะจบการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่โรงเรียนแห่งนี้แล้วเส้นทางชีวิตของเขาในช่วงต่อไปนั้นจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับเขาที่จะสร้างมันแล้ว

ทัณ

ทัณเป็นนักศึกษาหญิงตัวเล็กๆ ใส่แว่นสายตา ท่าทางออกไปทางผู้ชายทัณเป็นคนที่เรียนเก่งคนหนึ่งในห้องเธออยู่กลุ่มเดียวกับกับผม และฝั่ง ปัจจุบันนั้นทัณไม่กินเหล้าเท่าไรแต่เขามักจะไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ในกลุ่มบ้างบางครั้งตามโอกาส

ช่วงชีวิตที่ลำบาก

ทัณเป็นคนอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย พ่อกับแม่ทัณเลิกกันตั้งแต่เขาอายุได้ 4 – 5 ขวบ เธอมีพี่น้อง 3 คน ทัณเป็นน้องสาวคนสุดท้อง พี่ชายคนโต เคยติดยา ติดเหล้า แต่ตอนนี้เลิกทุกอย่างแล้วและทำงานอยู่ที่กรุงเทพฯ ส่วนพี่สาวฝาแฝดก็โตมาด้วยกันอยู่ด้วยกันเรียนด้วยกันมาตั้งแต่เด็ก ทัณเล่าว่าตอนเด็กๆ ประมาณป.3จะขึ้นป.4 พี่สาวขอให้แม่ปลูกบ้านให้ใหม่เพราะว่าไม่อยากอยู่กับตาและน้ำที่ขีปนจุกจิกในเรื่องต่างๆ แต่ตัวเขาเองนั้น ไม่รู้สึกอะไร แม่ก็ส่งเงินมาให้ปลูกบ้านใหม่

อยู่กับพี่สาวสองคน และแม่ก็มาอยู่ด้วย 1 ปี ตอนที่พี่ชายของเขาวาง ส่วนพ่อก็อยู่บ้านเมียใหม่ใน หมู่บ้านที่ใกล้ๆกันนั้นเองและมาหาพวกเขาบ้างในบ้างครั้ง ทักษิณยังเล่าต่ออีกว่าหลังจากที่พี่ลาบวาง แล้วแม่ก็กลับไปทำงานที่กรุงเทพฯ ปล่อยให้เขาทั้งสามนั้นอยู่บ้านกันเอง ซึ่งพี่เขานั้นก็เสพยา และ มักพาสาว ๆ มา มีความสัมพันธ์กันที่บ้านบ่อยๆ

“เมื่อก่อนบ้านหนูเป็นแหล่งพักยา หนูยังเคยส่งยา ลัก(ขโมย)เหล้าที่ร้านขายของหนูเป็น คนล่อเพื่อนเป็นคนเอา ทั้งที่ตอนนั้นหนูไม่ได้กินเหล้านะแต่เอาไปฝากวันเกิดเพื่อนบ้าง ”

เมื่อเธอเรียนจบมัธยมต้น เธอและพี่ก็ย้ายไปเรียนต่อสายวิชาชีพที่พะเยา ที่พะเยานั้นเมื่อ ไปอยู่ใหม่ๆก็ต้องอยู่หอในโรงเรียนแล้วเธอก็ได้เรียนรู้เรื่องการกินเหล้ากับพี่ที่อยู่หอ ทักษิณเล่าอีกว่า

“...ไปอยู่ในผับค่ะอาจารย์ รุ่นพี่ที่หอเขาจบแล้วพาเราไปเลี้ยงเหมือนกับเลี้ยงรับน้องหอ ใหม่อะไรเนี่ยะอยู่หอในแล้วหนีไปเที่ยว มันอยู่ในผับเฉยๆ เขาให้กินก็กินไม่ได้คิดว่ากิน ทำไม มันยังงัยหละอยู่ในผับจะให้กินโค้กหรือ ”

หลังจากที่ไปเที่ยวคืนนั้นรุ่งเช้าทักษิณก็โดนไล่ออกจากหอเพราะว่าครูใหญ่จับได้เขาเลย ต้องย้ายมาอยู่บ้านเช่ากับเพื่อนๆ ที่มาจากแม่สายด้วยกัน

“...ก็คือหลังจากนั้นก็โดนไล่ออกจากหอเลยคืนนั้นเลยก็ย้ายมาอยู่หอนอก เด็กแม่สาย 8 – 9 คนออกมาอยู่หอนอกหมดเลยเพื่อนหนู พวกเดียวกัน ออกมาอยู่หอนอกหมดเลย หลังจากนั้นก็เลยกินทุกๆ เย็นเหล้าขาวมั้งเหล้าเถื่อนมั้งจะซื้อมากินทุกๆเย็น มันตามกัน หมด กลุ่มมันเล็กไม่เหมือนที่นี่ แล้วหนูก็ไปอยู่บ้านเช่าบ้านหลังมันใหญ่ด้วยเป็นระเบียบ โถงยาวๆมีห้องนอน 2 ห้อง หนูก็กินกินเรื่อยๆละค่ะ ”

แล้วทักษิณยังเล่าต่ออีกว่าเมื่อเธอย้ายออกมาอยู่บ้านเช่านั้นก็กินเรื่อยๆ กินเกือบทุกวันจน พี่สาวทนมไม่ไหวก็เลยโทรไปบอกแม่

“ตอนที่หนูเรียนที่พะเยาได้สักหนึ่งปีพี่โทรไปบอกทางบ้านเธอคงทนมไม่ไหวเห็นกิน เหล้าทุกวันเลิกเรียนมากินซื้อเหล้าเถื่อนนั้นแหละถูกละ20บาท น้ำแดงดีได้หนึ่งขวด

**ผสมกันนั่งกินคนเดียว นั่งกินหน้าหอคนเดียว นั่งกินทุกเย็นเป็นกิจวัตรมันทำอะไรจะไป
คะอาจารย์พีก็เลยโทรไปบอกแม่ ”**

และเธอก็กินมาเรื่อยๆ จนปวช.3ที่เขาเริ่มที่จะรู้ว่าการกินเหล้าและไม่สนใจเรียนมัน
อาจจะทำให้เรียนจบช้ากว่าที่กำหนดก็ได้เพราะว่าเธอก็ติด I หนึ่งวิชาและก็ยังไม่ได้แก้เธอก็เริ่มที่
จะลดการดื่มกินให้น้อยกว่าเดิม โดยที่พี่สาวของเธอมากินแทน

“ หนูเริ่มเบาๆ ตั้งแต่ปวช.3ละ อยู่ปี3เห็นรุ่นพี่เขาไม่จบกันบ้างมานั่งเรียนกับเรา หนูเลย
กลัว เริ่มคิดละถ้าเกิดเราไม่จบ ตอนนั้นหนูติด I 1ตัวแล้วเขาไม่ยอมแก้ให้ หนูก็คืนร่นเอง
พี่หนูจากที่ไม่เคยกินก็กินแทนหนูซะ อยู่ปี1ปี2ไม่กินเหล้าเลยนะอาจารย์ แล้วมาอยู่ปี3
อยู่ปี3 หนูจำได้หนูเที่ยวแค่ 4 ครั้งเองวันเกิดเพื่อน 3 วันเกิดหนู 1 จากที่เที่ยวทุกๆวัน พี่
หนูกลับเป็นเด็กเรียนมานั่งกินเหล้าแทนหนู หนูก็นอนอยู่ในห้อง อย่างในฝันในบาร์ มันก็
เดิมๆ ส่วนนั่งกินที่หอไม่ได้ประหยัดกว่า มันไม่ชอบอย่างไรไม่รู้ มาอยู่เชียงใหม่หนูยังไม่เคย
เที่ยวซักทีเลย ”

และเมื่อเธอจบปวช. ทักษะนั้นเล่าว่าเขาเองสอบติดสถาบันราชมงกลตากในสายช่างและ
พี่สาวเขานั้นสอบติดที่ราชมงกลเชียงใหม่ในสายพาณิชยกรรม แต่แม่ของเขานั้นบอกให้มาเรียนกับ
พี่สาวที่เชียงใหม่เพราะว่ามันสะดวกกว่าและจะได้ดูแลพี่สาวด้วย เมื่อมาเรียนที่เชียงใหม่ที่นั่นทักษ์ก็มี
เพื่อนอยู่ในกลุ่มที่เรียนด้วยกัน 2 – 3 คน เช่น คม ผึ้ง บอย และกลุ่มพวกเขานั้นเมื่อมาเจอกันใหม่ๆ
นั้นก็ใช้เหล้าเป็นเครื่องมือสร้างความสัมพันธ์กันในกลุ่ม โดยทักษ์เล่าว่าเวลาจะกินเหล้าจะกินที่หอ
มากกว่าจะไม่ค่อยไปผับไปเรคมากเท่าไรหรอกทักษ์บอกว่าในนั้นเสียงเพลงมันดังมากคุยกันก็ไม่ต้องเรื่อง
เมื่อก่อนอาจจะชอบแต่ตอนนี้ให้ไปเดินด้วยฟังเพลงกินเหล้าด้วยไม่ไหวแน่นอนหน้าอกและก็คุยกันไม่
รู้เรื่องมีควันบุหรี่ปากจกนหายใจไม่ออก

สองวิชา

ทักษ์นั้นเป็นคนที่เรียนเก่งคนหนึ่งในห้อง ทักษ์เล่าว่าเมื่อตอนอยู่ปวส.1 ในช่วงงานกีฬาสิ
เขานั้นกำลังแข่งขันเปตองอยู่ แล้วคมที่เล่นพนันบอลจะเอาไปสตั๊ดไปส่งที่โต๊ะบอล โดยที่คม
ถามเขาว่าสนใจไหม ซึ่งในตอนแรกทักษ์ก็ไม่ได้สนใจและเมื่อโดนคะยันคะขบ่่อยๆ ทักษ์เลยถามว่า
มันเล่นกันอย่างไร

“ ตอนนั้นหนูกำลังแข่งเปตอง ไอ้คัมมันจะไปแทงบอลมันเลยถามหนูว่าสนใจก็(ใหม่) และไอ้วีก็จะไปเอาใบสตั๊ป เขาก็คือหนู หนูก็เลยถามว่าแล้วมันเล่นอย่างไร ”

เมื่อเขาคู่ขึ้นคุยกับเพื่อนดีแล้วเพื่อนๆ ก็เริ่มที่จะชักชวนและยุยงให้เธอเล่นพนันฟุตบอล เนื่องจากความคิดของพวกเขาที่มีต่อการเล่นพนันบอลนั้นเป็นการอาศัยหลักทางสถิติความน่าจะเป็นเพื่อนๆเลยพูดว่า

“...เก่งคำนวณลองคำนวณให้หน่อยเลือกให้เขาซัก 4-5 คู่ หนูก็นั่งอ่านนั่งเง็งให้ แล้วเขาก็บอกเอาตามซักหน่อย หนูก็เลยอะเอา เอาหน่อย หนูเล่นไม่ถึง5ครั้งอะไม่ได้อะ ตายคู่เดียว 2 คู่บ้างหนูเป็นคนทีเล่นทีละ 7-8 คู่ไม่เหมือนเขาเขาเล่น 4 -5 คู่เน้นๆ เลยคืออะจะได้ล่ะแต่หนูเอาสนุก...เขาก้เอาหนังสือพิมพ์ให้อ่านหนูก็นั่งอ่านนั่งเง็งก็ก้ากแล้วเขาก็เอาไปแทง ไอ้ยมันแม่นโวยตายคู่เดียวหนังสือพิมพ์อย่างทีอาจารย์เห็นในห้องมันมีอ่านทุกวัน ”

ทัณยังบอกต่อไปอีกว่าตอนแรกทีเล่นเธออ่านหนังสือพิมพ์เองแต่ตามเพื่อนเฉพาะอัตราต่อรองต่างๆ ทีเธอยังไม่ค่อยจะเข้าใจมากนักและในทุกวันนี้เขาก็จะเล่นบ้างในบางครั้งทีคิดว่าคู่ นั้นๆ จะเข้าง่ายและมีโอกาสทีจะได้สูงหรือบางครั้งเพื่อนอย่างคมหรือวี ก็จะมาชวนเธอเธอก็จะเล่นด้วยไม่เกิน 50 บาทต่อครั้ง ทัณนั้นบอกว่าเขาเองนั้นเล่นมาแล้ว 6 ครั้ง โยทีเล่นในครั้งแรกนั้นจะตื่นตื่นหน่อยรอดูผล

“ เล่นครั้งแรกตื่นตื่นหน่อย ไปเอาใบสตั๊ปกับคมแล้วมากาททีหอเล็ก ถ้าวันไหนจะเล่นหนูจะไปกับคมโดยบอกทีว่าไม่ต้องมารับ บางทีสองคนวี คนละ25 บาท แล้วทีเล่นมาหนูไม่เคยได้เลย ถ้าได้หนูถ้าจะติดอย่างเขาแล้ว ”

และอีกไม่นานเธอก็จะย้ายไปอยู่กรุงเทพฯ เพราะว่าเธอสอบได้ทีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีแห่งหนึ่งของรัฐในกรุงเทพฯ คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้ากำลังหวังว่าประสบการณ์ชีวิตทีเธอได้ผ่านมากงจะช่วยให้เธอไปเผชิญชีวิตเมืองหลวงทีมีแต่สิ่งช่วยต่างๆ มากมายได้อย่างปลอดภัย

นักเรียน นักรัก

การมีความรักระหว่างชายหญิงนั้นไม่ได้เป็นสิ่งผิดหากแต่ความรักนั้นเมื่อนำไปสู่การมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งถึงขั้นมีความสัมพันธ์ทางเพศต่อกันแล้วนั้นจะต้องมีสิ่งอื่นๆ ติดตามมาอีกมากมายมากกว่า คำว่าความรัก เช่นความรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นการรับผิดชอบต่อตนเองหรือต่อสังคม ปัจจุบันสังคมพบปัญหาการท้องก่อนแต่ง การทำแท้งที่จำนวนเพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากการขาดความรับผิดชอบของพวกที่รักสนุกเพียงอย่างเดียวและในกลุ่มนั้นก็มักจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงนักศึกษาเสียเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยได้เข้าไปศึกษาในครั้งนี้ก็เช่นกันพวกเขานั้นรักความสนุกสนานต้องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงสาวไปเรื่อยๆ トラบเท่าที่จะหาได้ โน้ท ก็เป็นคนหนึ่งในกลุ่มเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ที่มีพฤติกรรมในเรื่องเซ็กซ์คนหนึ่ง

โน้ท

โน้ทเป็นคนมีรูปร่างสูง หน้าตาดีกว่าเพื่อนๆ ในกลุ่ม และเป็นทีกล่าวขานของเพื่อนๆ ว่าเขาเป็นที่ถูกใจของสาวๆ เวลาไปเที่ยวที่ไหนก็จะมีสาวๆ มาคุยด้วยโดยที่เขาไม่ต้องเข้าไปคุยก่อนเลยเพราะว่าเขาเป็นคนผอมสูงรูปร่างดี โน้ทชอบคุยชอบเล่นกับเพื่อนไม่ค่อยสนใจเรียนเท่าไร มักเป็นแกนนำเพื่อนๆ ในห้องในการแซวอาจารย์สาวๆ เพื่อนๆ บอกว่าโน้ทเป็นคนที่ปากไม่ค่อยดี

เพื่อนรุ่นพี่

บ้านของโน้ทอยู่อำเภอสี จังหวัดลำพูน ชีวิตของเขาในวัยเด็กนั้นไม่มีเพื่อนที่อายุเท่าๆ กันเลยมีแต่รุ่นพี่หรือ ไม่ก็เด็กๆ ไปเลยจึงทำให้เขามีเพื่อนเป็นรุ่นพี่ที่อายุห่างจากเขาราว 7-8 ปี โน้ทจึงเที่ยวเล่นกับเพื่อนรุ่นพี่ที่มีอายุห่างจากเขามากทำให้ได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เกินวัยของเขาไปมาก

“ ตะก่อน(เมื่อก่อน)อยู่บ้านผมก็ตามหมู่รุ่นอายเขานั้นนะ เขาไปตาง(ทาง)ใดผมก็ไป ”

(คำแปล “ เมื่อก่อนตอนที่อยู่ที่บ้าน ผมก็อยู่กลุ่มเดียวกับรุ่นพี่ๆ เขาไปไหนผมก็ไปด้วย ”)

ที่บ้านของโน้ทนั้นมีฐานะไม่ค่อยดีเท่าไร พ่อและแม่ทำไรนา ปลูกลำไยขาย โดยที่พ่อของเขานั้นก็จะดื่มกินเหล้าทุกวัน เมื่อเขาเห็นพ่อจะต้องมาทุกครั้งไป

โน้ทเข้ามาเรียนที่เชียงใหม่ตั้งแต่ปวช. โดยตอนแรกมาพักอยู่กับลุงที่แม่ใจซึ่งเป็นบ้านพักของข้าราชการและย้ายมาอยู่หอกับแฟนตอนเรียนอยู่ชั้นปวช.3 และย้ายกลับไปอยู่กับลุงเมื่อเทอมที่แล้วเมื่อเลิกกับแฟน โน้ทอยู่ในกลุ่มที่ชอบกินเหล้าโดยที่เพื่อนๆ ในกลุ่มที่มีไอดี พงษ์ ที่เพื่อนๆ ระบุ

ว่าเป็นกลุ่มที่คึกคักและบอยที่สุด โน้ทบอกว่าทุกวันนี้ที่กินเหล้าก็ไม่มีเหตุผลอะไรมากกว่าเป็นการที่อยากกินเฉยๆ

“บรู๊อาจารย์มันม่วน (สนุก)ถ้า ไปเล่นบอลมาเพื่อนชวนไปกินก็กิน บางทีเครียดก็ใส่ มีความสุขก็กินเครียดก็กิน...ผ่อ (มอง) หน้าก็ใส่แล้วครับ ผ่อหน้ากันมันตึงกินละครับอย่างเมื่อแดง (เย็น) มามันตึงเอาละครับ”

(คำแปล “ ไม่รู้จะอาจารย์ มันสนุกมั่ง ไปเล่นบอลมาเพื่อนไปกินก็ไปด้วย บางครั้งเครียดก็กิน มีความสุขก็กิน...มองหน้ากันก็กินแล้วครับ อย่างตกเย็นมามาก็อยากกินแล้ว ”)

โน้ทกินเหล้าครั้งแรกตอนอยู่ม.2-ม.3 ตอนไปเล่นกีฬาที่รุ่นพี่ตอนกลับรุ่นพี่เขาแวะกินก็เลยกินกับเขาที่บ้านของโน้ทฐานะไม่ค่อยดีเท่าไรเขาได้เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษามาก็ใช้จ่ายในการดื่มกินเหล้าไปเสียส่วนใหญ่และเมื่ออยากกินแล้วไม่ค่อยมีเงินเขาก็จะใช้วิธีการล่อ โดยที่ จะใช้เงินร้อยสองร้อยที่มีชื่อเบียร์มากินก่อน แล้วชวนเพื่อนกินด้วยกัน

“...อย่างผมมี100-200ผมซื้อเบียร์มา3ขวดล่อเขา เขาตึงเอาละครับว่าถ้า2คน6ขวดก็มาละครับแต่ถ้ามันคิด (คิด) ไปต่อมันก่อไปตึก ๆ(เรื่อย)นะครับ ”

(คำแปล “ อย่างผมมีเงิน 100 – 200 ผมก็จะซื้อเบียร์มา 3 ขวด มาล่อให้เพื่อนๆ กินก่อนเพื่อนเขาก็จะกินกันละครับ ผมว่า 2 คน 6 ขวด ก็มาแล้ว แต่ถ้าคิดจะไปต่อๆ ก็จะไปเรื่อยๆ ”)

และเมื่อมาได้ที่แล้วพวกเขา ก็จะ ไปต่อกันที่ร้านเหล้าหรือถ้ามีเงินมากหน่อยก็จะ ไปเที่ยวเซคกันต่อ

“...ถ้าผมมันตึงไปอาจารย์ จักตั้งค์ฮ่อมกันคน200ถ้าเมาก็ถ่ายผ้าเลยปต้องอุ้กันถ้าเจอซักขวด”

(คำแปล “ ถ้าผมมันก็ไปอาจารย์ เอาเงินมารวมกันคนละครับ 200 ถ้าเมาก็เปลี่ยนเสื้อผ้าเลยไม่ต้องบอกกันถ้ากินไปสักขวดหนึ่งแล้ว ”)

เมื่อก่อนโน้ทชอบไปกินกับเพื่อนที่ร้านเหล้าตองแถวปากซอยวอลโว่ เพราะราคาถูก สะอาดและอร่อยหากมีเงินมากหน่อยก็จะไปเที่ยวบอสซี่ เพราะว่าเป็นที่ที่มีราคาไม่แพงมากแต่ถ้าเป็นมันดาลัยจะแพงมากกว่าซึ่งพวกเขา ก็ไปเที่ยวบ้างในบางครั้งเท่านั้น

“...มันระดับมอกเฮาไปแค่นั้นมันก็สมควรล่ะครับถ้าไปมันดาเลย์มันก็แพง (แพง) ถ้าไป”
(คำแปล “มันระดับเราๆ ไปแค่นั้นก็สมควรแล้วถ้าไปมันดาเลย์มันก็แพงเกินไป”)

และเมื่อถามเขาว่าเคยคิดที่จะเลิกดื่มเหล้าไหม โน้ทบอกว่าหยุดได้ไม่นานเท่าไรสองสามวันก็จะมา
กินอีกและจะยิ่งกินมากกว่าเดิมเสียอีก

**“ปี1ปี2ถ้าหยุดได้สองสามวันแสม (อีก) วันนี้ข้าหนักกว่าเดิมแสม ถ้ากินกินอย่างคนแก่
วันสองตองนี้ดีล่ะ”**
(คำแปล “ปี1 ปี2 ถ้าถ้าหยุดได้ก็ สองสามวัน อีกวันยิ่งกินหนักกว่าเดิม ถ้าจะกินกินอย่างคนแก่วันละ 2
กึ่งกำลั้งดี”)

รักที่อยากลอง

โน้ทบอกอีกว่าเมื่อ ไปเที่ยวแล้วเจอสาวที่สนใจก็ให้เพื่อนในกลุ่มที่ไปด้วยกันเข้าไปติดต่อ
ก่อนเพื่อดูทำที่ว่าจะเป็นอย่างไงง่ายไหม โดยเขาจะให้เพื่อนเข้าไปแนะนำว่ามีคนสนใจแล้วก็จะชี้มา
ทางที่เขานั่งอยู่

“มีคนเบิกทางครับมีลิงมันต้องมีคนไปติดต่อสื่อสาวให้เจอกับไอ้ที่ใช้มันไปชนแก้ว”

และเมื่อไปเที่ยวโน้ทก็จะ ไปเพื่อหาสาวๆ มาอนด้วยในคืนนั้นๆ ให้ได้โดยที่เขาเล่าว่า

**“ถ้าผมไปๆหาสาวไปเต้นถ้าบ่แมกก็ตึงบ่ไปอาจารย์ ถ้านัดกันเมื่อวันว่าจะไป ตอนเมื่อ
แลงก็ต้องวอลม้ล่ะ...”**
(คำแปล “ ถ้าผมไปก็ไปหาสาวๆ ไปเต้น ถ้าไม่แมกก็ไม่ไป ถ้านัดกันตอนกลางวัน ตอนเย็นก็ต้องกิน
กันก่อนที่จะไปแล้ว”)

และสเปกที่โน้ทเลือกนั้นเขาก็บอกว่าถ้ามันคึกๆ อย่างไม่เอาหมดและการที่มาเที่ยวในสถานที่อย่าง
นี้เขามาเพราะว่าต้องการ ได้พบเจอสาวซึ่งถ้าไม่มาแล้วเขาก็ไม่ไปเหมือนกัน

“ถ้ามันคึกเข้าๆ จะได้อะหมด”

(คำแปล “ ถ้ามันคึกๆ อย่างไม่ได้หมด”)

โน้ตยังเล่าให้ฟังว่าหากสาวคนไหนยอมออกมาด้วยแล้วก็จะพาไปที่หอของเพื่อน โดยที่เขาไม่ค่อยที่จะไปหอของผู้หญิงเท่าไร

“ไปแล้วพลาดละ อาจารย์บางรายไปถึงหอวังขึ้นหอเหี้ยะมากับเฮนี่มันแน่นนอนล่อ”

(คำแปล “ ไปแล้วพลาดละอาจารย์ บางรายก็วังขึ้นหอไปเลย มากับเรานี้แน่นนอนกว่า ”)

และในการมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้งนั้น โน้ตบอกว่าเขาเองป้องกันทุกครั้งเพราะว่าในบางที่เขาไม่รู้จักแม้แต่ชื่อของผู้หญิงคนนั้นเลยซึ่งเมื่อถามเขาต่อไปอีกว่าระหว่างเขากับฝ่ายหญิงใครกลัวโรคติดต่อมากกว่ากัน โน้ตว่าเป็นตัวเขาเองที่กลัวเพราะว่าในบางครั้งที่เขาไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัย ฝ่ายหญิงยังไม่ว่าอะไรเลย

“...กลัวกะ บางทีปู้จักจื่อก็ยังมี...เฮาบใส่บางเต้อมันก่อนว่าอะหยั่ง ”

(คำแปล “ กลัวชิ บางครั้งไม่รู้จักชื่อก็ยังมี...เราไม่ใส่บางครั้งเขาก็ไม่ว่าอะไร ”)

ความสัมพันธ์ของ โน้ตกับหญิงสาวคนแล้วคนเล่านั้นเขาบอกว่าไม่เคยที่จะจริงจังกับใครซักคนเพราะว่าต่างก็พบกัน ในสถานที่ท่องเที่ยวของวัยรุ่นเขาจึงไม่ยากที่จะคิดมีใจกับใครเพราะรู้ว่าต่างฝ่ายต่างก็มาหาความสุขเพียงชั่วข้ามคืน ผู้วิจัยถามถึงหญิงสาวที่โน้ตเคยติดต่อนานที่สุดมีบ้างหรือไม่ โน้ตว่าไม่มีวันเดียวเท่านั้น โน้ตเคยมีแฟนแต่เลิกกันไปแล้วเคยมาอยู่กับพงษ์ซึ่งพงษ์ก็อยู่คนเดียวที่ร้านไม่มีใครเขาเลยไปอยู่ด้วย โน้ตนั้นไม่ค่อยจะเล่นบอลเท่าไรแต่ก็เคยเล่นเขาบอกว่าเคยเล่นตอนปี2ปี3เพราะเพื่อนเอาใบสตั๊ดปมากาที่ห้องเขาๆ ก็กาไปกับเพื่อนด้วยครั้งแรกก็ได้และได้มาเรื่อยๆ

“สักปี2ปี3ผมชอบผ่อบอลเหี้ยล่อเขาเอาสตั๊ดปมากาในห้องไปแอ้วหอเขาเขาเอาสตั๊ดปมากาผมก็กาไปเรื่อยโดยเขานั่นนะเตื่อ (ครั้ง) แรกก็ได้เหี้ยหวะเตื่อแรกนี้ได้ตีขนาดก็ติดไปเรื่อยๆ”

(คำแปล “ ประมาณ ปี 2 ปี 3 ผมก็ชอบดูบอลด้วย เพื่อนๆ เอาใบสตั๊ดปมากาในหอ ไปเที่ยวหอเพื่อนผมก็กามั่วๆ ไป กับเพื่อน ครั้งแรกก็ได้ ได้บ่อยๆด้วยก็เลยติดไปเรื่อย ”)

ทุกวันนี้ทางบ้านส่งเงินมาให้โน้ทเดือนละ 3,500 บาทซึ่งโน้ทบอกว่ามันไม่พอใช้สักเดือนเขาก็เลยขอเพิ่มอีกยี่มเพื่อนบ้าง ซึ่งในทุกวันนี้โน้ทและเพื่อนๆ ก็ยังไปเที่ยวร้านกินเหล้าต่างๆ อยู่อย่างต่อเนื่อง ถ้ามีเงินช่วงนี้ใกล้ที่จะสอบปลายภาคที่เป็นการสอบครั้งสุดท้ายแล้วเขาบอกว่าเขาจะตั้งใจสอบให้มากกว่าทุกครั้งเพื่อเป็นการทิ้งทวนในการเรียนเพราะว่าเขาเองก็ไม่ว่าอนาคตเขาจะเรียนต่อหรือไม่

นักเรียน นักเล่น

การพนันเป็นกิจกรรมหนึ่งที่หลอกลวงและมอมเมาเยาวชนของชาติให้หลงใหล และใช้เงินในทางที่ผิดแทนที่จะใช้ในกิจกรรมการเรียนที่อยู่ในช่วงวัยของพวกเขาที่ต้องศึกษาเล่าเรียน ก็พานั้นสร้างคนแต่การเล่นการพนันที่ใช้กีฬาเป็นเครื่องมือนั้นก็ถือว่าเป็นการทำลายคนไปด้วยในเวลาเดียวกัน ปัจจุบันการเล่นการพนันนั้นเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างยิ่งในชีวิตของนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือนักศึกษาสาขาอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นพนันฟุตบอลที่กำลังเป็นที่นิยมและได้รับการตอบรับเป็นอย่างดีจากสังคม ซึ่งหนึ่งในกลุ่มที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ได้แก่ เอฟ

เอฟ

เอฟเป็นนักเรียนเก่าที่ผู้วิจัยเคยสอนเป็นคนที่มึนรูปร่างสันทัดไม่สูงมากผิวคล้ำหน้าคาดิบ้านอยู่ลำปางเอฟมาอยู่เชียงใหม่ตั้งแต่ปวช.ปัจจุบันอยู่หอกับแฟนแถวเจ็ดยอด

เด็กเงินเย็น

เอฟอยู่กับตามาตั้งแต่เด็กเพราะว่าแม่ของเอฟไปมีพ่อใหม่เป็นคนญี่ปุ่น โดยที่แม่และน้องของเอฟอีก 2 คนก็อยู่ญี่ปุ่นเอฟบอกว่าหากจบปวส.แล้วจะไปเรียนต่อที่ญี่ปุ่นและทุกเทอมหากปิดเทอมเขาก็จะไปเที่ยวหาแม่ที่ญี่ปุ่น เอฟเล่าว่าเมื่อตอนจบปวช.เขาก็ไปสมัครเรียนที่ญี่ปุ่นแต่วิชาออกให้ไม่ทันเลยไม่ได้เรียนเขาก็เลยกลับมาเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้อีกครั้ง ซึ่งเอฟก็เป็นคนหนึ่งที่มาเรียนกับรุ่นน้องเหมือนกับ ไอ้ดแต่เอฟเป็นรุ่นน้องของ ไอ้ดอยู่ 2 ปีเอฟเล่าให้ผู้วิจัยว่าเมื่อเขาจบเขาจะไปเรียนภาษาที่ญี่ปุ่นก่อน 2 ปีแล้วก็เลือกวิชาที่จะเรียนต่อไปอีกครั้งหนึ่ง เอฟไม่ค่อยชอบกินเหล้าแต่กินเบียร์บ้างเป็นบางครั้งเอฟคบกับแฟนคนปัจจุบันมา 8 เดือนแล้วและย้ายมาอยู่ด้วยกัน ได้ 4 เดือนเอฟบอกว่าอยู่กับแฟนไม่เหงาดิ

ชีวิตนักเตะ

เอฟก็เป็นคนหนึ่งที่เล่นพนันบอลมากพอๆกับเล็ก โดยเขาเล่นครั้งแรกตอนปวช.2เอฟบอก
ว่า

“อ้ายเขา อ้ายที่อยู่หอด้วยกันเขารวนไปเล่นตอนแรกก็อ้อมด้วยเป็นมาตอนหลังก็ไปแทงคนเดียว”

เอฟบอกอีกว่าเมื่อก่อนนั้นตอนที่มาอยู่หอใหม่ก็เห็นพี่เขาเล่นพอเขาได้เขาก็พาไปเที่ยวไปกินเหล้าและเมื่อมีการแข่งอีกพี่ๆ เขาก็ชวนเล่นเอฟเล่าว่าการที่อยากเล่นส่วนหนึ่งก็เกิดจากการที่อยากได้เงินเพื่อจะได้เอามาเลี้ยงตอบแทนพี่ที่เขาพาไปเลี้ยงบ่อย เอฟเล่าว่าตอนที่เล่นครั้งแรกนั้นไม่มากเท่าไรประมาณครั้งละ ร้อยสองร้อยบาท และครั้งที่เล่นมากที่สุดก็ ห้าพันบาท เอฟยังบอกอีกว่าส่วนมากเล่นแล้วจะเสียมากกว่าได้ เท่าที่เล่นมาได้ไม่ถึง20ครั้งถ้าเล่นน้อยๆมันก็ได้แต่ถ้าเล่นมากมันก็ไม่ได้ เอฟเล่นบอลมาแล้ว 3-4ปี

“.....เสียนักกว่าได้แต่ถ้าเล่นเอาว่ามันก็ไปแทงไว้สักหน่อย200-300แล้วมาผ่อนมันได้ลุ้นดี ถ้าดวงดีก็ได้ ถ้าดวงไม่ดีก็ช่างมันเถอะ”

และเท่าที่เล่นมานั้นเอฟได้มากที่สุด หนึ่งหมื่นเจ็ดพันบาท เขาก็เอาเงินไปซื้อสิ่งของและเก็บไว้จ่ายค่าหอพัก ทุกครั้งเอฟจะแทงที่โต๊ะแถวสันติธรรมทุกที เอฟจะเล่นบอลฝรั่งเศสกับเยอรมันมากกว่าฟุตบอลอังกฤษเพราะว่าบอลอังกฤษมันไม่แน่นอนแต่ละทีมีสูสีกัน ไม่มีทีมเต็งทีมอ่อนถ้าเป็นลีกอื่นจะมีตารางให้ดูจะเห็นถึงระดับของทีมต่างๆ หากถามว่าทุกวันนี้เอฟติดบอลหรือไม่

“ผมว่าผมบ่ติด บิไซว่ามันมีทุกเตื่อ (ครั้ง) จะเล่นทุกเตื่อ นี้ก็บิไซ ถ้าบมีตั้งค้ก้อบ่เล่น ถ้ามีตั้งค้ก้อเล่นสักน้อย หมู่ที่เขาติดในห้อยถ้าบมีตั้งค้เขาโทรไปเลยโทรไปแทงแต่ผมบิโทรผมเล่นเงินสด”

ครั้งหนึ่งเอฟเคยเอาของไปจำหน่ายเพื่อเอาเงินมาเล่นซึ่งเพื่อนๆ เขาก็ว่าเมื่อเขาเอาของไปจำหน่ายแล้วได้ราคาต่ำแล้วก็ปล่อยให้หลุดเพื่อนๆ ก็จะเสียขายและอยากจะทำเก็บไว้เองแต่เอฟไม่ได้บอกพวกเขา

“ไม่แน่ใจช่วงก่อนก็หนักบอล ว่าตั้งค้ก็ไม่มี นาฬิกา ตู้แอมป์ แอฟแฟค ไปอยู่โรงจำนำหมดแล้วทั้งหมดรวมกันมันก็ สองหมื่นกว่า” (คมเพื่อนสนิทคนหนึ่งในห้องของเอฟ)
 “เกือบสามหมื่นไปจำนำสามพันแล้วไม่มีตั้งค้ไปเอาไปต่อดอก ตอนนี้ถ้าจะขาดไปละ อาจารย์เสียตายขนาด” (ทัณเพื่อนสนิทอีกคนหนึ่งของเอฟที่อยากได้ของที่เอฟเอาไปจำนำมากถึงขั้นที่โทร ไปขอเงินแม่เพื่อจะมาไถ่คืน)

เอฟเล่าถึงสาเหตุที่เขาเอาของ ไปจำนำว่าพี่ที่เขาไปฝึกงานด้วยตอนปวส.1 ขวนเล่นแล้วเขาก็เล่นตอนที่อยู่ที่ทำงานแต่ตอนกลับมาที่หอพักพี่ที่ทำงาน โทรมาบอกว่าราคามันเปลี่ยนเพราะว่าอัตราต่อรองมันเพิ่มขึ้นเขาก็เลยตั้งเพิ่มเงินที่เล่นขึ้นด้วยและตอนนั้นเงินเขาก็ไม่มีเขาเลยต้องเอาของไปจำนำ

“ก็โพลมันที่ออกมา 4 - 0 ปูน ต้องยิง 4 - 0 แน่นนอนและราคามันขึ้นไวด้วยตอนแรกก็ว่า 2 - 0 มาดูทางเน็ตเฮม 2 - 0 เขาก็ทุ่มลงมาอันที่เดียวผมก็เลยจะทุ่มค้้วยเขาเวลาที่แรกโดนไป 2 - 0 ปีกบ้านหลับเลย.....อะหยังจะไค ทีมตั้งโดนยิงตั้งนาที่แรกปิดทีวีหลับเมื่อเข้ามาเอฟเฟคไปจำนำเอาตั้งค้ไปอื้อเป็นทีมนั้นผมเลยบ่เล่นมาจนถึงวันนี้”

เอฟบอกว่าถ้านับช่วงเดือนที่ผ่านมาเขาเล่น ไปสี่พันกว่าบาทแต่ได้พันกว่าบาทเขาบอกว่ามันไม่คุ้ม เขาก็พยายามที่จะเล่นน้อยๆ ถ้าฟู้คก็ไคเงินมาและเมื่อถามว่าเขาคิดที่จะเลิกเล่นหรือไม่

“เคยคิดไว้ครับ ผมบอกกับแฟนผมว่า ผมจะเอาตั้งค้วางไว้ห้าพันถ้าหมด ห้าพัน นี้ก็จะบะเล่นละแทง สองพัน ถ้าเสียเหลือ สามพัน เอา สามพัน ไปแทงหมุนให้มันครบ ห้าพัน (หัวเราะ)ถ้าหมด ห้าพัน จะบะเล่นละ”

และเอฟยังบอกอีกว่าถ้าอยู่ในสังคมที่เล่นอยู่อย่างในห้องเขาคงเลิกไม่ได้แน่ เพราะนอกจากจะเห็นเพื่อนเล่นแล้วในบางครั้งเพื่อนยังเอามาล่อเขาอีกด้วย

“มันก่อกิดไว้ตอนแรกว่าจะเลิกที่แล้วมาเลิกได้ 2-3 คัดแล้วหมุนในห้องเขาไปเล่นมาเขาก็ชวนผมผมก็เลยกลับมาเล่นแหม... ครับบางเต็อบ่เล่นเขาเอามาล่อแล้วบางเต็อมันก่อน่าสนใจก็เลยเล่นกับเขาไป”

เอฟมองว่าการที่มีคนนิยมเล่นทุกวันนี้เพราะหวังได้เงินมากกว่าบางครั้งแทงน้อยได้เงินมากแทงห้าสิบบาทอาจจะได้เป็นหมื่น ทุกครั้งที่เอฟตัดสินใจเลือกแทงทีมต่างๆ นั้นเขาบอกว่าหนังสือพิมพ์จะมีผลต่อการตัดสินใจของเขาเอฟจะชอบอ่านหนังสือพิมพ์สปอร์ตพูลเพราะว่ามีเนื้อหาละเอียด มีลำดับตารางคะแนนวิเคราะห์ผล สปอร์แมนมันจะลวกๆมันจะไม่ลึกเท่าไร ในกรณีที่เอฟไปแทงที่โต๊ะแต่ละครั้งเอฟบอกว่าไม่กลัวตำรวจ เพราะว่าใครๆ ก็ไปกันได้อย่างเปิดเผยแล้วเขาก็ว่าในบางครั้งยังมีตำรวจในเครื่องแบบไปรอแทงด้วยซ้ำ

“ไม่กลัวครับเพราะว่าเขาเปิดเขาไปได้ลึกครับ บ่เปิดในที่ลับเปิดในห้องแถวคนเข้าออกๆเต็มรถก็จอดเต็มเวลาข่าวตำรวจดังเขาก็ปิดโต๊ะแล้วก็หนีดเฮาส์เต็ป...ถ้ามันปิดเราโทรไปที่โต๊ะนัดจะเอาที่นั่นที่นี้เขาจะเอาไปอื้อ”

เมื่อถามว่าทุกวันนี้เอฟเล่นจนติดนิสัยหรือยังเอฟบอกว่าเล่นจนติดเป็นนิสัยไปแล้วถ้ามันมีคู่ไหนที่น่าสนใจเขาก็จะพยายามไปแทงให้ได้ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรก็จะไปเล่นให้ได้ และถ้าไม่ได้แทงก็จะดูไม่สนุกเขาบอกว่าถ้าวันไหนดูการแข่งขันแล้วไม่ได้เล่นก็จะเหมือนกับว่าขาดความสนุก

เล็ก

เล็กเป็นคนที่รูปร่างสันทัดผมสั้นเกรียน ท่าทางเรียบร้อยเล็กจะไม่ค่อยคุยกับเพื่อนต่างกลุ่มเท่าไรส่วนมากเขาจะจับกลุ่มคุยเรื่องบอลกับเพื่อนในกลุ่มที่เล่นด้วยกันเท่านั้น เล็กเป็นลูกคนเดียวที่บ้านทำสวนลำไยในอำเภอจอมทอง

เล็กลูกโทน

เนื่องจากเป็นลูกคนเดียวแม่เขาจึงตามใจเขาเป็นพิเศษเล็กเป็นนักเรียนเก่าที่โรงเรียนแห่งนี้ เขาเป็นคนที่เล่นพนันบอลมากที่สุดคนหนึ่งในห้อง เมื่อได้เงินเล็กจะเอาเงินที่ได้หลังจากเล่นพนันบอลไปใช้จ่ายในสิ่งต่างๆ ที่เขาต้องการและจะนำเงินส่วนหนึ่งไปกินเหล้าบ้างเป็นบางครั้งเล็กกินเหล้าครั้งแรกตอนม.3กับพี่แล้วก็ไปเที่ยวด้วยกันเล็กบอกว่ากินเหล้าครั้งแรกรู้สึกขมๆกินแก้วเดียวแล้วก็หลับเขายังบอกอีกว่าเคยไปกินเหล้ากับเพื่อนครั้งหนึ่งแล้วรู้สึกสนุกมากเมื่อไม่นานมานี้เอง

**“เต๋อคร่าวแล้วครับ กินสปรีย์ขวดหนึ่งแล้วเพื่อนเอาเบลดค์มาอีกขวดแล้วมานั่งกินแล้ว
ไปต่อสังสรรค์ส มากิน4คน3ขวดกินม่วนดีครับ กินแล้วมันเคลิ้มดี”**

ซึ่งกลุ่มของเด็กจะกินต่างกับกลุ่มของ โอ๊ตคือเขาจะกินที่ร้านเท่านั้นไม่ค่อยจะกินที่ร้าน
เหล้าตองเท่าไร โดยในครั้งนั้นเล็กและเพื่อนไปกินเหล้าแถวสันติธรรมก่อนแล้วไปต่อที่บอสซึ่งเล็ก
บอกว่าทุกครั้งทีเที่ยวจะไปเที่ยวบอสซึ่งหรือ ไม่ก็ไปมันดาลเลย์เป็นที่สุดท้ายส่วนใหญ่กลุ่มของเด็กจะ
ไปเที่ยวในวันสุดสัปดาห์ทุกครั้งที่ได้ไปเที่ยวเล็กบอกว่าจะใช้เงินประมาณ500บาทต่อครั้งและถ้า
หากเมื่อบอสซึ่งจะไปเที่ยวมันดาลเลย์บ้างเป็นบางครั้งเล็กเล่าว่าในการไปเที่ยวแต่ละครั้งไม่ค่อยจะ
ได้สาวเท่าไรบางทีเกือบจะได้ก็ไม่ได้ ปกติเล็กเป็นคนทีเที่ยวกินเหล้าอย่างเดียวเขาไม่ค่อยที่จะพา
สาว ๆ ออกไปด้วยเท่าไร

**“บู้มันบ่งามครับแต่บางคนเขาบ่เลือกเขาก็เอาได้แต่ผมก้อบใช้ว่าเลือกนะครับมันบ่งาม
แต่ๆทำบ่ลง”**

“เข้าไปชนแก้วเป็นก้อบู้โดยบางครั้งอะ (หยิ่ง) บางครั้งอู้โดยขอเบอร์โทรไปก้อหาย”

เข้าสู่วงการพนัน

ทุกครั้งทีเล็กออกไปกินเหล้าเขาจะไม่ดูการแข่งขันบอลที่ถ่ายทอดช้กเท่าไรซึ่งเขาบอกว่า
เมื่อขคทีจะหันไปหันมาเวลากินเหล้าแล้วดูบอลไปด้วย

**“...ปวดคอเหลือวดูหันไปหันมายกแก้วพ่อสาวดิกว่า จะดูก็ดูอย่างเดียวอยู่ห้องกินเบียร์
ดูบอลแต่ส่วนใหญ่ถ้าคิดว่าจะมากินเหล้า ก็ไม่สนใจเรื่องบอลละเอาไว้พรงนี้เข้าดูผลที
หลัง”**

เล็กมีความเคยชินกันกับเจ้าของโต๊ะบอลที่เขาเล่นเป็นอย่างดีเพราะว่าเขาเล่นมานานแล้ว
ซึ่งก็ทำให้เพื่อนๆ ทีอยากจะเล่นเข้าไปปรึกษาการเล่นที่เขาแล้วในบางครั้งเขาก็จะเอาใบสเด็ปมาให้
เพื่อนถึงทีเลย

**“...ก็เนียครับ (ชี้ไปที่วี) เพื่อนผมก็ชวนกันมา เล่นเรื่อยๆเขาชอบได้ตั้งค์ก็เล่นเรื่อยๆ สุด
สัปดาห์ก็เต็มหอมมนั่งกาสเด็ปบอล ละก็นัดกันกินเหล้าตอนกลางคืน”**

เล็กเล่าว่าการที่เขาเล่นพนันบอลมานั้นมันน่าจะไม่วุ่นเพราะว่าช่วงก่อนเขาได้ตลอดแต่ช่วงหลังเสียหลายหมื่น เขาบอกว่าถ้ารวมกันหมดก็หลายหมื่นอยู่สัปดาห์ละ1,200บาทที่เขาเสียเขาบอกว่าตั้งแต่เล่นมาเคยได้สูงสุดหมื่นกับห้าร้อยบาทตอนนั้นแทงไปประมาณ600-700บาท

“ก็ดีใจรับตัวสั้นหมดเลยตอนไปรับตั้งค์”

เขาบอกความรู้สึกตอนที่เล่นได้ให้ผู้วิจัยฟัง เล็กยังบอกอีกว่าตอนนั้นเขาเอาเงินที่ได้ไปซื้อของที่อยากได้แล้วเงินส่วนหนึ่งก็เอาไปเล่นบอลต่อและเงินที่ได้มานั้นใช้ไม่ถึงสัปดาห์ก็หมด เมื่อผู้วิจัยถามถึงการเลิกเล่นพนันบอลของเขาเขาบอกว่า

“ไม่รู้เหมือนกันผมคิดว่าจะเบาๆแต่ มันเบาไม่ได้มันเสียไปนั้แล้วครับ ผมพยายามจะเบาแต่มันเสียไปนั้ละ ช่วงนี้มันหยุดฤดูหนาวคริสมาสปิดได้หยุดพักสมองพักเงิน”

ส่วนใหญ่เล็กจะไปแทงที่โต๊ะย่านสันติธรรมหลังตลาดธานี เล็กเล่าว่าเวลาเข้าไปแทงก็ความรู้สึกเฉยๆไม่กลัวตำรวจเพราะที่โต๊ะที่เขาแทงนั้นมีผู้คนมากมายดูเป็นเรื่องปกติไปแล้ว และในบางครั้งก็จะมีตำรวจเข้าไปแทงด้วยเลย เล็กบอกว่าหนังสือพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเขาในการตัดสินใจเลือกแทงทีมต่างๆ

“แล้วแต่ครับผมอ่านเฉยๆ ไม่ได้ทำการวิเคราะห์มันเท่าไร วิเคราะห์คนเดียวแต่อ่านตัวผู้เล่นคนไหนเจ็บคนไหนโดนแบนและกัตุราคา”

หนังสือพิมพ์ที่เขาชอบคือสปอร์ตแมนเล็กว่ามันมีหลักการดีและก็ตัวผู้เล่นจริงตรงตามที่ลงสนามที่กำหนดไว้ แต่ส่วนใหญ่หนังสือพิมพ์อื่นไม่มีหลักการล่อกว่าคนนี้ได้ลงแต่ก็ไม่ได้ลงเล็กบอกว่าส่วนใหญ่จะไม่เล่นฟุตบอลพรีเมียร์ลีกเท่าไรเพราะว่าเล่นยากส่วนใหญ่ขุนเดสริกาและกัน โซ เล็กเล่าว่าแม่เคยรู้ว่าเขาเล่นพนันบอลแล้วเอาโทรศัพท์ไปขายเพื่อเอาเงินมาเล่นพนันเมื่อแม่รู้ก็ต่อว่าเขานิดหน่อยแล้วแม่ก็ซื้อโทรศัพท์ใหม่ให้แล้วบอกว่าอย่าเล่นอีก

“ไม่รู้จะครับไม่อยากจะให้ผมเล่นกำ แต่รู้ว่าเดือร้อนขนาดตั้งค้ใช้เปลืองขนาด เดือร้อนผมเนี่ยหุ่มเล่นผมก็เบาเบาละนะ.... บะเล่นละแต่จะให้หยุดเล่นคงเป็นไปได้แต่จะพ่อนเล่นเบาลงไปเรื่อยๆ แต่มันก่อบ่เป็นจะอันมันยังตรงข้ามไปใหญ่”

จากที่เขาบอกว่าเขาจะเริ่มเล่นให้บ่อยลงนั้นเขากลับทำในสิ่งที่ตรงกันข้ามคือยิ่งเล่นมากกว่าเดิมเสียอีกเพราะรู้สึกเสียขายเงินที่ลงไปในตอนต้นๆ มากแล้วและถ้าถามเล็กว่าทุกวันนี้ที่เขาเล่นเขาติดหรือเปล่าเล็กบอกว่า

“ก็น่าจะติดนะครับ ทุกวัน ก็อาจจะมีส่วนครับแต่ถึงขั้นงอมแงมก็คงไม่ใช่ แต่มันได้ลุ้นตลอดเวลาเลยครับ”

เล็กยังเล่าให้ผู้วิจัยฟังอีกว่าคนที่เล่นเดี๋ยวนี้อาจจะเล่นตามกระแสหรือเกิดจากตัวคนเล่นเองก็ได้ที่ต้องการจะได้เงินมากๆ ในเวลาไม่นานเท่าไร

“มันก็มีส่วนบางที่ก็เล่นคนเดียว บางที่ก็กระแสแต่ส่วนใหญ่คนที่เล่นมาเขาชวนเพื่อนๆ มาเล่นด้วย เป็นกระแสด้วย แต่ที่เล่นคนเดียวนี้คือว่ามันใจ ต้องการเงินบางที่ต้องใช้ตั้งค์ก็เอ้อเล่นคนเดียวดีกว่า”

เล็กบอกว่าการที่เขาเล่นพนันมานานนั้นมันสอนให้เขาว่าการเล่นพนันมันไม่ใช่เป็นทางที่ดีเลยแต่เขาก็ได้เข้ามาสู่วัฒนการพนันแล้วซึ่งมันยากกับการถอนตัว

“มันไม่ใช่เป็นทางที่ดีเท่าไร แต่มันก็เป็นทางที่ดีสำหรับผม”

ทุกวันนี้แม่ของเล็กจะส่งเงินให้ 3,000-4,000 ต่ออาทิตย์เล็กบอกว่าเงินที่ได้ไม่พอใช้เพราะเอาไปแทงบอล และกินเหล้าเหลื่อส่วนหนึ่งก็ใช้จ่ายทั่วไป

“กินเหล้า 500 ค่าใช้จ่ายสักหนึ่งพันที่เหลือก็แทงบอลเลยอะ”

และในบางครั้งเมื่อเงินที่เขาจะแทงไม่พอเล็กก็จะเอาโทรศัพท์มือถือไปจำหน่ายเพื่อจะนำเงินมาเล่นพนันบอล โดยที่เขาจะเอาโทรศัพท์ไปวางที่ฝั่งซึ่งเป็นหัวหน้าห้องหรือไม่ก็ซั่มที่พอจะมีเงินอยู่บ้างและพวกเขาจะกำหนดวันที่จะต้องมาไถ่คืนของที่วางหากเกินกว่าที่กำหนดก็จะยึดในทันที

“มันแทงแล้วมันบได้ครับอยากไถ่คืนมันพลาดไปคู่เดียวเอง ทำให้ผมกระตุ้นอยากให้ผม

แทงไปเรื่อยๆอย่างเงี้ย ผมพยายามจะเลิกนะ แต่มันเสียไปหนักแล้วและถ้าทำไปอีกมันก็เงี้ยผมก็บรู้เหมือนกันแต่ต้องเล่นฉลาดกว่านี้”

เท่าที่เล่นมานั้นเด็กบอกว่าเคยคิดที่จะเลิกเหมือนกันแต่ถ้าถึงวันที่มีแข่งเช่นฟุตบอลคัพคัพมันก็จางหายไปเรื่อยๆ เด็กบอกว่าถ้าหากเสียบอลก็จะเสียใจคล้ายๆกับแสงค์เหล้าอยู่ไหนก็ไม่สนุก เด็กเป็นคนหนึ่งที่มีรายชื่อทางค่าเทอมจากทาง โรงเรียนซึ่งเขาค้างชำระอยู่เกือบ 40,000บาท โดยทางผู้วิจัยได้ถามอาจารย์ที่ปรึกษาของเขาแล้วพบอาจารย์ที่ปรึกษบอกว่าที่บ้านรับทราบแล้วและจะเข้ามาจ่ายให้เองในวันหลัง

“ผม30,000ปัยครับ เอาตั้งค้ค่าเทอมไปแทงบอลอยู่เรื่อยๆเลย ครั้งละ3-4พันบาทต่อรอบ จะจ่ายแล้วยกไว้ละเอาไปซื้ออย่างอื่นเหี้ยะและหลังจากนั้นก็รีบร้อยตอนแรกกะว่าจะเอาไว้สักหน่อยเอาไปหมუნก่อนหมუნเมื่อใดก็บขึ้นแต่เมื่อก่อนเอาไปหมუნได้แต่ก็ไม่ได้จ่ายเอาไปกินเหล้าหมดไปละ”

เด็กเล่าไปอีกว่าตั้งแต่เล่นมาได้ไม่ถึง10ครั้งส่วนมากจะเสียและเมื่อผู้วิจัยได้ถามว่าเด็กรู้สึกเสียดายเงินที่แทงบอลในแต่ละครั้งบ้างหรือไม่เขาบอกว่า

“เสียดายครับ (ตอบทันทีโดยไม่ต้องวันคิด) เพราะว่าช่วงเวลาที่ไม่มีบอลผมคิดหนักแต่ห้าวันผมก็ลืมไปละ กำลังว่าจะไปทำงานชวนเพื่อนไปทำงานจะได้รู้คุณค่าของเงินทำงานตอนกลางคืนจ๊อบพิเศษ เด็กเสิร์ฟ ร้านเหล้าก็ร้องเล่นดนตรีอะไรประมาณนี้ะ ใช้เงินเปลืองใช้เงินไม่ถูกต้องบริหารเงินบ้้าง ”

เป็นคำกล่าวที่เขาได้พิจารณาการใช้เงินของตนเองแล้วว่าขาดการควบคุมและบริหารที่ดี ทุกวันนี้เด็กก็ยังคงเล่นพนันบอลอยู่โดยที่เขาจะเล่นมากในวันเสาร์และอาทิตย์ที่มีการแข่งขันกันมากที่สุด

วิ

วิเป็นคนที่ไม่ค่อยพูดเท่าไรมีเพื่อนอยู่ในกลุ่มของคมและเล็ก วิเป็นคนอำเภอฟางรุปร่างค่อนข้างท้วมผมรองทรงสีขาว มีพี่น้อง2 คนวิเป็นคนี่2 ทางบ้านจะส่งเงินให้วิใช้จ่ายอาทิตย์ละ 500-1,000 วิมาอยู่หอพักที่เชียงใหม่คนเดียว โดยปกติแล้ววิจะอยู่กลุ่มเดียวกับเล็กไปกินและเที่ยว

ด้วยกันตลอดวีกินเหล่าครั้งแรกตอนป.4แล้วก็หยุดไปนานมากินอีกทีตอนปี1 กินกับเพื่อนงานถ้วย สลากส่วนมากก็จะไปเที่ยวบอสซีหรือไม่กี่มันคาเลย์เหมือนกับเด็กปกติก็จะชอบกินเบียร์มากกว่า กินเหล่า เมื่อผู้วิจัยถามว่าถ้าคิดจะกินกันจะบอกกันว่ายังไง

“ได้เวลาแล้วถ้าวันธรรมดาทั่วไปนั่งกินเที่ยงคืน ก็กลับมาอนหลับกันละ แต่ถ้าสุด สัปดาห์กินยาว ”

เล่นเพราะเพื่อน

วีเป็นคนหนึ่งที่เล่นพนันบอลเหมือนกันเพราะว่าเขาอยู่กลุ่มเดียวกันกับเด็ก ตอนเรียนอยู่ กลุ่มเขาก็จะนั่งจับกลุ่มเพื่อพูดคุยกันและเอาหนังสือพิมพ์ฟุตบอลมานั่งดูมาคุยกันถึงอัตราต่อรอง ของแต่ละทีมจนเลยไปถึงการพนันที่ต่างคนต่างเล่นกันในข้างที่ตนคิดว่าจะชนะ แต่วีก็เล่นน้อยกว่า เล็กกว่าชอบทีมอาเซนอล เพราะตอนที่ดูบอลครั้งแรกทีมอาเซนอลก็ได้แชมป์แล้วตอนเขาอยู่ ประมาณป.6 ซึ่งน่าก็เป็นคนที่สอนให้เขาดู วิคิดที่ว่าวัยรุ่นปัจจุบันเล่นฟุตบอลกันเป็นเพราะเล่นตาม กระแสเห็นเพื่อนเล่นก็ไปเล่นกับเพื่อน และโต๊ะที่วีชอบไปแทงก็จะเป็นที่เดียวกับเด็กอยู่ย่านสันติ ธรรมโดยวีบอกว่าทุกครั้งที่เขาแทงหนังสือพิมพ์ก็มีส่วนที่ทำให้เขาตัดสินใจแทงทีมนั้นๆ วีจะเป็นคนที่ เล่นบอลทุกลีกไม่เหมือนเด็กและถ้าถามวีว่าติดพนันบอลหรือไม่

“ ก่อคิดน้อยๆ คว้าวางก็เล่น เห็นแล้วก่อใครเล่น วีบอกว่าการเล่นบอลมาปีกว่ามันสอน ให้เขารู้หลายอย่างเช่นการใช้ตั้งการวิเคราะห์ความน่าจะเป็นบางครั้งก็เชื่อถือไม่ได้ ”

และหากถามวีต่อไปว่าเคยคิดที่จะเลิกเล่นพนันบอลหรือไม่เขาบอกว่าน่าจะเลิกได้ถ้า กลับไปอยู่บ้านเพราะว่าถ้ายังอยู่ที่นี้สังคมมันก็เหมือนกับเป็นตัวบีบบังคับให้เขาต้องเล่นต่ออยู่ดี

“ เคยรับต้องปีกไปอยู่บ้านก่อน อยู่นี้เลิกไม่ได้แน่นคล้ายๆกับเป็นกิจวัตรประจำวันละ ”

วีได้เข้าโครงการกองทุนกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาด้วยเขาบอกว่าเงินกู้ที่เขาได้จะใช้เพียง ช่วงแรกของเทอมเท่านั้นในการซื้อหนังสือและสมุดต่างๆ นอกนั้นจะใช้ส่วนตัวซึ่งรวมถึงการกิน เหล้าและการพนันบอลเขาบอกว่าเมื่อใดที่เงินกู้ออกเขาจะแทงได้ทุกครั้งและเท่าที่เล่นมานั้นวีเคย ได้ครั้งหนึ่งเท่านั้น

“ เคยเล่นได้ 3,000 บาท ตอนนั้นแทงไป 7 คู่ถูก 6 คู่เสมอ 1 คู่ได้ 3,000 ซ้ำกางเกง 1,300 นอกนั้นเลี้ยงเหล้าเพื่อนจนหมด ”

บางครั้งวิถีที่เขาของไปจําบ้างเพื่อเอาเงินมาเล่นซึ่งเขาก็บอกกับผู้วิจัยว่าตอนนั้นเขาเล่ากันว่ามันน่าจะได้อะไร แต่เขาก็ไม่มีเงินพอที่จะเล่นเลยเขาของไปวางเพื่อจะเอาเงินมาเล่นแต่ก็ไม่ได้ตามระเบียบ

“ ผมเอาโทรศัพท์ไปจําว่า โทรศัพท์ที่แฟนรับเพราะผมไม่เคยใช้โทรศัพท์ ได้ 500 บาทเอาไปเล่น 300 เหลือให้แฟนกินข้าว 200 ... ไม่ได้ครับ (หัวเราะ) ก็เอาตั้งที่อายอย่างวันนั้นอายบ๊วยบ๊วยมีตั้งก็เลยเอาไปจําเอาเงินมาเล่นก่อน ”

เมื่อถามถึงเงินที่เขาเล่นในแต่ละครั้งว่าเขาเคยคิดที่เสียค่ายบ้างหรือไม่และทำไมถึงไม่หยุดเล่นเพื่อเป็นการประหยัดเงินวิบอก่า

“ ผม 200-300 ต่ออาทิตย์เกือบทุกอาทิตย์ ถ้าอยู่เชียงใหม่ก็เสียค่ายครับ ก็เลยอยากได้คืน ”

นั่นเป็นคำกล่าวสุดท้ายที่ผู้วิจัยได้พูดคุยกับวิ ซึ่งสะท้อนให้ผู้วิจัยเห็นว่าการเล่นพนันบอลในสมัยนี้เป็นการสร้างการเสพติดให้กับเยาวชนไทยอย่างหนึ่ง

ความรู้และภาษาในวัฒนธรรมย่อย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงวัฒนธรรมย่อยที่เกิดขึ้นกับกลุ่มนักศึกษาอาชีวศึกษากลุ่มหนึ่งในโรงเรียนอาชีวเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งอยู่ในภาคเหนือซึ่งในบางครั้งที่การสนทนากันระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มเป้าหมายนั้นต้องใช้ภาษาท้องถิ่นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจและคุ้นเคยซึ่งกันและกัน ทั้งนี้เพื่อสร้างความเข้าใจให้กับผู้อ่านผู้วิจัยจึงได้จัดทำคำอธิบายถึงความรู้และภาษาที่ใช้ในวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นดังนี้

All rights reserved

ตาราง 1 ความรู้และภาษาในวัฒนธรรมย่อย

ข้อความ	ความหมาย
ตาย	การที่เล่นพนันแล้วไม่ถูก เช่น เล่นพนันในครั้งนั้น 5 คู่ แล้วผลการแข่งขันปรากฏว่าไม่ตรงกับที่ทายไว้ทั้งหมดเช่น ทายผลตรงกับผลการแข่งขันเพียง 4 คู่ ก็ถือว่าไม่ถูกและไม่ได้เงิน ซึ่งก็จะเรียกว่า ตายไป 1 คู่ หรือ สเต็ปตาย
เข้าใจ	ความรู้สึกลึกลับที่ค้างคาใจ
สเต็ปบอล / โบสเต็ป	โป๊กเกอร์ที่เข้ามือนั้นบอกลได้จัดเตรียมไว้ให้กับผู้เล่น โดยที่จะมีรายชื่อทีมที่แข่งขันพร้อมอัตราต่อรองซึ่งโดยปกติด้านซ้ายมือเป็นทีมเจ้าบ้านและด้านขวามือเป็นทีมผู้มาเยือนซึ่งปกติต้องเล่นตั้งแต่ 3 คู่ขึ้นไป
ปั้นแปะ	การนำเหรียญมาหมุนแล้วใช้มือคบบไปที่เหรียญในขณะที่กำลังหมุนอยู่แล้วให้ผู้เล่นทายว่าเมื่อเปิดมือขึ้นมาจะออกหัวหรือก้อย
ไฮโล	การนำลูกเต๋า 2 ลูกมาวางบนจานแล้วใช้ถ้วยครอบ(ส่วนใหญ่จะเป็นภาชนะที่ทำจากกระเบื้องเคลือบ) แล้วทำการเขย่า 2-3 ครั้งแล้วให้ผู้เล่นนั้นวางเงินที่ทายผลลงบนใบทอยที่จัดทำไว้โดยมีช่องต่างๆ ให้วางเงินให้ตรงตามที่ต้องการเล่น
โป๊กเกอร์	การเล่นโดยใช้ไพ่แล้วแจกให้กับผู้เล่นคนละไม่เกิน 3 ใบแล้วนับแต้มจากไพ่มือของแต่ละคนที่ถืออยู่โดยคิดเฉพาะหลักหน่วยให้ได้ 8 หรือ 9 หากแต่การเล่นในปัจจุบันนั้นสามารถใช้เครื่องคิดเลขเล่นได้โดยการกดโหมดแล้วกดจุดเครื่องคิดเลขก็จะแสดงตัวเลขออกมาเช่น 0.98 โดยผู้เล่นนั้นจะผลัดกันกดแล้วใครที่ได้แต้มในหลักหน่วยมากกว่าก็จะชนะในรอบนั้น
ลีก	รายการที่จัดให้มีการแข่งขันฟุตบอลในรายการต่างๆ เช่นพรีเมียร์ลีกของอังกฤษ บุนเดสลีกาของเยอรมัน เป็นต้น
แทง	การเล่นพนันโดยที่ผู้เล่นใช้เงินหรือสิ่งของมีค่าในการรับและจ่ายกันเมื่อมีการได้หรือเสีย

ตาราง 1(ต่อ) ความรู้และภาษาในวัฒนธรรมย่อย

ข้อความ	ความหมาย
โต๊ะบอล	สถานที่รับพนันบอลที่เปิดรับพนันบอลตั้งแต่เที่ยงวันถึงราวๆ สี่ ถึง ห้า โมงของทุกวันที่มีการเปิดฤดูกาลในการแข่งขันของรายการต่างๆ ซึ่งในเชียงใหม่มีอยู่หลายแหล่ง เช่น ย่านตลาดธานีรินทร์ ย่านสถานีรถไฟ ย่านสารภี และถ้าในครั้งใดมีการกวาดขันของเจ้าหน้าที่ก็จะย้ายไปเล่นกันที่จังหวัดลำพูน
มันดาเลย์	สถานบันเทิงแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ที่อยู่ในบริเวณคูเมือง มักมีนักเที่ยวมากในวันสุดสัปดาห์และส่วนใหญ่จะเป็นนักเที่ยวที่เป็นคนวัยทำงานเนื่องจากว่าสถานที่ท่องเที่ยวแห่งนี้มีราคาของส่วนผสมเช่น ไชดา น้ำแข็ง ที่แพงกว่าสถานบันเทิงอื่นๆ
บอสซี่	สถานบันเทิงแห่งหนึ่งในหมู่บ้านเชียงใหม่แลนด์ มักมีนักเที่ยวที่อยู่ในวัยเรียน ระดับมัธยมปลายหรืออาชีวศึกษาสถานบันเทิงแห่งนี้มักจะให้เด็กที่อายุต่ำกว่ากำหนดเข้าไปข้างในได้อยู่บ่อยๆ และมีราคาของส่วนผสมที่ถูกและนักเที่ยววัยศึกษาก็มีกำลังพอที่จะจ่ายได้
ร้านเหล้าตอง	สถานที่ขายเหล้าโดยส่วนใหญ่จะแบ่งขายหรือขายเป็นขวดซึ่ง ถ้าขายเป็น กิ่งหรือตอง จะราวๆ 13 บาท และในปัจจุบันได้มีการพัฒนาโดยมีพนักงานสาวสวยมาคอยให้บริการอีกด้วย
น้ำแดงดีได้	เป็นน้ำหวานที่มีสีแดงใช้ในการผสมกับเหล้าเถื่อนหรือเหล้าต้มเพื่อเพิ่มรสหวานสำหรับนักดื่มมือใหม่แล้วจะเริ่มลดการผสมน้ำแดงลงเมื่อผู้ดื่มนั้นมีความเคยชินกับรสชาติมากขึ้น
กินอย่างคนแก่	การดื่มกินเพียงวันละ 1 ถึง 2 กิ่ง เพื่อเป็นยาโดยมีความเชื่อที่ว่าหากคนชราที่ดื่มกินแล้วจะทำให้ระบบโลหิตไหลเวียน ได้เป็นอย่างดี
วอลุ่ม	การดื่มกินกันก่อนที่จะไปดื่มกินกันที่ร้านหรือจะไปเที่ยวต่อจะต้องมีการดื่มกินกันก่อน ไปเพื่อเป็นการอุ่นเครื่อง
กินเป็น	การดื่มกินอย่างเป็นธรรมชาติโดยที่ไม่ได้แสดงความรู้สึกว่าขมหรือไม่ชอบดื่ม
เหล้าเถื่อน	เหล้าที่ใช้การต้ม โดยภูมิปัญญาชาวบ้านแต่ไม่ได้มีการเสียภาษีสรรพสามิต